

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 300

50 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

2007 m. gruodžio 12 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I <i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Taryba	
2007/C 300/01	2007 m. lapkričio 15 d. Tarybos rezoliucija dėl vieno iš svarbiausių Lisabonos strategijos aspektų — Švietimo ir mokymo	1
	II <i>Komunikatai</i>	
	EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI	
	Komisija	
2007/C 300/02	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/03	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/04	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/05	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/06	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV) ⁽¹⁾	5

LT

IV *Pranešimai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Taryba

2007/C 300/07	Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvados dėl mokytojų švietimo kokybės gerinimo	6
---------------	--	---

Komisija

2007/C 300/08	Euro kursas	10
---------------	-------------------	----

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

2007/C 300/09	Valstybių narių perduota trumpa informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1857/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001, perdirbimu ir prekyba	11
2007/C 300/10	Komisijos komunikatas, parengtas įgyvendinant 1994 m. kovo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/9/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogioje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo ⁽¹⁾	14
2007/C 300/11	Valstybių narių perduota trumpa informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1857/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001, perdirbimu ir prekyba	16

V *Skelbimai*

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

Europos personalo atrankos tarnyba (EPSO)

2007/C 300/12	Pranešimas apie viešus konkursus OHIM/AD/01-02/07 ir OHIM/AST/01-02/07	21
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Komisija

2007/C 300/13	Valstybės pagalba — Lenkija — Valstybės pagalba C 34/07 (ex N 93/06) — Tonažo mokesčių schemos taikymas jūrų transporto srityje — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾	22
2007/C 300/14	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications) — Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	37

KITI AKTAI

Komisija

2007/C 300/15	Paraiškos paskelbimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį	38
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

TARYBA

TARYBOS REZOLIUCIJA

2007 m. lapkričio 15 d.

dėl vieno iš svarbiausių Lisabonos strategijos aspektų — Švietimo ir mokymo

(2007/C 300/01)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

ATSIŽVELGDAMA Į

gaires, kuriose raginama didinti investicijas į žmogiškąjį kapitalą ir pritaikyti švietimo bei mokymo sistemas reaguojant į naujus kompetencijų reikalavimus ⁽¹⁾).

1. 2000 m. kovo mėn. Lisabonoje Europos Vadovų Tarybos ⁽¹⁾ iškeltą strateginį tikslą, kad Europos Sąjunga „taptų konkurencingiausia ir dinamiškiausia žiniomis pagrįsta ekonomika pasaulyje, pasižyminti tvariu ekonomikos augimu, sukurianti daugiau ir geresnių darbo vietų bei stiprinanti socialinę sanglaudą“, ir Europos Vadovų Tarybos konkrečius įgaliojimus švietimo ministrams „bendrai apsvarstyti konkrečius švietimo sistemų ateičiai tikslus, sutelkiant dėmesį į bendras problemas ir prioritetus, tuo pačiu atsižvelgiant į nacionalinę įvairovę“.
2. Bendrus tikslus, nustatytus pagal išsamią darbo programą dėl tolesnės veiklos siekiant švietimo ir mokymo sistemų tikslų Europoje („Švietimo ir mokymo 2010“ darbo programa), kurią 2002 m. kovo mėn. Barselonoje priėmė Europos Vadovų Taryba ⁽²⁾, taip pat į atviro koordinavimo metodo plėtojimą, kuris atvėrė tolesnio bendradarbiavimo Sąjungoje švietimo ir mokymo srityse perspektyvas.
3. 2002 m. birželio 27 d. Tarybos rezoliuciją dėl mokymosi visą gyvenimą ⁽³⁾, kuria valstybių narių buvo paprašyta skatinti visiems skirtą mokymąsi visą gyvenimą kuriant ir įgyvendinant išsamią bei nuosekliai mokymosi visą gyvenimą strategijas.
4. 2005 m. pavasarį Europos Vadovų Tarybos atliktą Lisabonos strategijos laikotarpio vidurio peržiūrą ir visų pirma po to patvirtintas 2005–2008 m. laikotarpiui skirtas jungtines
5. 2006 m. lapkričio 14 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų išvadas dėl švietimo ir mokymo veiksmingumo bei teisingumo, kuriose pabrėžta, kad veiksmingų ir teisingų aukštos kokybės švietimo ir mokymo sistemų vystymas labai padeda sumažinti nedarbo, socialinės atskirties ir nepanaudoto žmogiškojo potencialo riziką modernioje žiniomis pagrįstoje ekonomikoje ⁽⁴⁾.
6. 2007 m. pavasario Europos Vadovų Tarybos išvadas ⁽⁵⁾, kuriose pabrėžiama, kad švietimui ir mokymui, kurie yra būtinos sąlygos geram pažinimo triados (švietimas — moksliniai tyrimai — inovacijos) veikimui, tenka svarbus vaidmuo didinant augimą ir darbo vietų kūrimą.

ATKREIPDAMA DĖMESĮ į neseniai pateiktą Komisijos komunikatą ⁽⁷⁾, kuriame vertinami patikslintos Lisabonos strategijos, kurios tikslas — didesnis augimas, konkurencingumas ir inovacijos, pirmųjų trejų metų rezultatai ir nustatomi keli pagrindiniai uždaviniai ateičiai.

⁽¹⁾ Tarybos rekomendacija 2005/601/EB dėl valstybių narių ir Bendrijos bendrųjų ekonominės politikos gairių (2005–2008 m.) ir Tarybos sprendimas 2005/600/EB dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių.

⁽²⁾ OL C 298, 2006 12 8, p. 3.

⁽³⁾ Dok. 7224/07, 15 dalis.

⁽⁴⁾ COM (2007) 581 galutinis — Komisijos komunikatas „Europos interesus: sėkmingai veikti globalizacijos amžiuje“.

⁽¹⁾ Dok. SN 100/1/00 Rev. 1

⁽²⁾ OL C 142, 2002 6 14, p. 1.

⁽³⁾ OL C 163, 2002 7 9, p. 1.

SIEKDAMA užtikrinti, kad švietimo ir mokymo vaidmuo būtų visapusiškai pripažintas atsižvelgiant į mokymosi visą gyvenimą perspektyvą ir į vaidmenį, kuris jiems užtikrintas Lisabonos strategijoje ir prisidėti prie būsimų pasiūlymų dėl kito Lisabonos strategijos ciklo, taip pat stipriau susieti naują ciklą ir susijusią „Švietimo ir mokymo 2010“ darbo programą.

TOLIAU SIEKDAMA pabrėžti švietimo ir mokymo pridėtinę vertę ne tik siekiant Lisabonos strategijoje nustatytų augimo didinimo bei darbo vietų kūrimo tikslų, bet ir sprendžiant kitas problemas, su kuriomis susiduria Europos visuomenė, pavyzdžiui, vis didesnės globalizacijos, demografinių tendencijų raidos ir migracijos, technologinės pažangos, klimato kaitos ir tvaraus vystymosi.

PABRĖŽIA, kad:

1. švietimas ir mokymas sudaro vieną iš žinių trikampio viršūnių ir yra labai svarbūs suteikiant moksliniams tyrimams ir inovacijoms reikalingus įvairius gebėjimus ir kūrybiškumą. Švietimas ir mokymas yra Europos ateities augimo ir jos piliečių gerovės pagrindas.
2. Išsamių ir nuoseklių mokymosi visą gyvenimą strategijų įgyvendinimas turėtų atitikti veiksmingumo ir teisingumo tikslus, tuo pat metu skatinant žinių kokybę, inovacijas ir kūrybiškumą. Švietimo ir mokymo sistemos turėtų ne tik tapti didesnio ekonominio konkurencingumo ir asmenų užimtumo pagrindu, bet ir užtikrinti didesnę socialinę sanglaudą, tvarų vystymąsi, savirealizaciją ir aktyvesnį piliečių dalyvavimą visuomeniniame gyvenime.
3. Užtikrinant geresnį švietimą ankstyvoje vaikystėje, skatinant įgyti pagrindines kompetencijas, didinant profesinio švietimo ir mokymo patrauklumą, visą gyvenimą vykdant profesinį orientavimą, sudarant palankesnes sąlygas įgyti aukštesnį ir aukštąjį išsilavinimą ir tobulėti, plečiant suaugusiųjų mokymą, taip pat gerinant mokytojų rengimo kokybę veiksmingai užtikrinama, kad visi piliečiai įgytų geresnę kvalifikaciją ir todėl turėtų daugiau galimybių aktyviai dalyvauti socialinio bei ekonominio vystymosi procesuose.
4. Susidūrus su didėjančia studentų išsilavinimo įvairove, švietimas ir mokymas yra viena svarbiausių integravimo į Europos ekonomiką ir visuomenės bei kultūrų dialogo skatinimo priemonė.
5. Pagrindinės mokymosi visą gyvenimą sąlygos galėtų būti gerinamos skatinant kurti mokymo organizacijas ir partnerystes, kurių veikloje dalyvautų suinteresuoti subjektai ir

darbdaviai, plečiant elektroninio mokymosi, gebėjimų poreikių nustatymo, mokymo rezultatų pripažinimo ir profesinio orientavimo visą gyvenimą infrastruktūras, taip pat nagrinėjant galimas naujas finansavimo priemones.

TODĖL PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ IR KOMISIJOS, laikantis savo atitinkamos kompetencijos:

1. Pabrėžti švietimo ir mokymo svarbą įgyvendinant visą Lisabonos strategiją, visų pirma konkurencingumui skirtoje augimo ir užimtumo jungtinių gairių dalyje akcentuojant, kad švietimas ir mokymas, greta mokslinių tyrimų ir inovacijų, užima svarbią vietą žinių trikampyje, o užimtumui skirtoje gairių dalyje pabrėžiant, kad mokymasis visą gyvenimą yra nepaprastai svarbus suteikiant Europos piliečiams galimybę sėkmingai ir visapusiškai dalyvauti žinių visuomenėje, taip pat užtikrinant, kad visos grupės, įskaitant atskirties rizikos grupes, galėtų tobulinti tam reikalingas žinias, gebėjimus ir kompetencijas.
2. Pabrėžti, kad švietimo ir mokymo indėlis svarbus ne tik skatinant užimtumą, konkurencingumą ir inovacijas, bet ir skatinant didesnę socialinę sanglaudą, aktyvų pilietiškumą ir savirealizaciją, taip pat sprendžiant kitas problemas, su kuriomis šiuo metu susiduria Europos visuomenės.
3. Užtikrinti, kad švietimo ir mokymo politika būtų suderinta su kitomis politikos kryptimis, pavyzdžiui, mokslinių tyrimų, įmonių ir inovacijų, informacinės visuomenės, užimtumo, socialinių reikalų, jaunimo, kultūros, sveikatos, migracijos ir išorės santykių politika, intensyvinti švietimo tarybos ir kitų sudėčių Tarybos bendradarbiavimą ir apsvaistyti būdus, kaip geriau atsižvelgti į suinteresuotų subjektų nuomonę.
4. Sustiprinti švietimo tarybos strateginį vaidmenį plėtojant atvirą koordinavimo metodą švietimo ir mokymo srityje, visų pirma naudojantis rezultatais politikos formavimo procesuose tiek Europos, tiek nacionaliniu lygiu bei plėtojant švietimo ir mokymo politikai skirtą tvirtą žinių pagrindą.
5. Užtikrinti aiškias „Švietimo ir mokymo“ darbo programos bei Lisabonos augimo ir užimtumo jungtinių gairių sąsajas, tuo pat metu gerinant bendro valstybių narių ir Komisijos darbo šioje srityje organizavimą; dėl darbo programos po 2010 m. — toliau svarstyti pagrindinius programos prioritetus ir būdus nustatyti labiau integruotą požiūrį į švietimą ir mokymą atsižvelgiant į mokymosi visą gyvenimą perspektyvą.

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

KOMISIJA

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA)****(Tekstas svarbus EEE)**

(2007/C 300/02)

2007 m. gruodžio 6 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skytyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32007M4817 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia)****(Tekstas svarbus EEE)**

(2007/C 300/03)

2007 m. gruodžio 5 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skytyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32007M4946 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai
(Byla COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/C 300/04)

2007 lapkričio 27 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesinė paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skytyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32007M4947 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai
(Byla COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/C 300/05)

2007 spalio 18 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 2 dalimi. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesinė paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skytyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32007M4581 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).

Neprieštaravimas pranešai koncentracijai
(Byla COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/C 300/06)

2006 balandžio 26 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesinė paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skiltyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
 - elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4122 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

TARYBA

Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų išvados dėl mokytojų švietimo kokybės gerinimo ⁽¹⁾

(2007/C 300/07)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA IR TARYBOJE POSĖDŽIAVĘ VALSTYBIŲ NARIŲ VYRIAUSYBIŲ ATSTOVAI,

mokytojai, kad galėtų patenkinti kintančius visuomenės poreikius, sudaryti sąlygas remti mokytojus teikiant pirminį mokymą bei mokymą dirbant ir skatinti naujus darbuotojus, turinčius profesinės patirties kitose srityse, imtis mokymo ir specialistų rengimo ⁽⁴⁾.

ATSIŽVELGDAMI į:

1. 2000 m. kovo 23-24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose pabrėžiama, kad investicijos į žmones yra pagrindinis dalykas užtikrinant Europos vietą žiniomis pagrįstoje ekonomikoje, ir valstybės narės raginamos „imtis veiksmų siekiant pašalinti kliūtis mokytojų mobilumui bei pritraukti aukštos kvalifikacijos mokytojus“ ⁽²⁾.
2. Švietimo tarybos 2001 m. vasario mėn. pranešimą Europos Vadovų Tarybai dėl švietimo ir mokymo sistemų konkrečių ateities tikslų, kurioje pabrėžiamas mokytojų, kurie toliau perduoda žinias „kartu yra ir besimokančiųjų vadovai, padedantys jiems savarankiškai siekti šių žinių“, kintantis vaidmuo ⁽³⁾.
3. Darbo programos „Švietimas ir mokymas 2010“ 1.1 tikslą – gerinti mokytojų ir instruktorių švietimą bei mokymą, kuriame pabrėžiama tai, kad svarbu skatinti geros kvalifikacijos ir motyvuotus žmones rinktis mokytojo profesiją bei juos išlaikyti šioje srityje, nustatyti, kokių gebėjimų turi turėti
4. 2002 m. birželio 27 d. Tarybos rezoliuciją dėl mokymosi visą gyvenimą, kurioje valstybės narės raginamos gerinti mokytojų, dalyvaujančių mokymosi visą gyvenimą procese, švietimą ir mokymą, kad jie įgytų žinių visuomenei būtinų gebėjimų. ⁽⁵⁾
5. 2004 m. vasario 26 d. Tarybos ir Komisijos ⁽⁶⁾ bendrą tarpinį pranešimą apie padarytą pažangą siekiant Lisabonos tikslų švietimo ir mokymo srityje, kuriame pirmenybė teikiama kompetencijų ir kvalifikacijų, kurios reikalingos mokytojams siekiant atlikti savo kintančių vaidmenį žinių visuomenėje, bendrą Europos principų plėtojimui. ⁽⁷⁾
6. 2006 m. vasario 23 d. Tarybos ir Komisijos bendrą tarpinį pranešimą dėl darbo programos „Švietimas ir mokymas 2010“ įgyvendinimo, kuriame pabrėžiama, kad investicijos į „mokytojų ir instruktorių švietimą bei švietimo ir mokymo įstaigų vadovaujančio vaidmens stiprinimas yra labai svarbūs gerinant švietimo ir mokymo sistemų veiksmingumą“ ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Šiose išvadose kalbama apie bendrojo lavinimo mokyklų ir pirminio profesinio mokymo įstaigų mokytojus; Šiose išvadose mokytojas — asmuo, pripažįstamas turintis mokytojo (arba lygiaverti) statusą pagal valstybės narės teisės aktus ir praktiką. Išvados netaikomos mokytojams, dirbantiems ne oficialiose švietimo ir mokymo sistemose, kadangi jie atlieka kitokio pobūdžio užduotis ir dirba kitokiomis sąlygomis.

⁽²⁾ Dok. SN 100/1/00 REV 1.

⁽³⁾ Dok. 5980/01.

⁽⁴⁾ OL C 142, 2002 6 14, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 163, 2002 7 9, p. 1.

⁽⁶⁾ Dok. 6905/04.

⁽⁷⁾ Dok. 12414/07 ADD 1 I ir II priedai.

⁽⁸⁾ OL C 79, 2006 4 1, p. 1.

7. 2006 m. lapkričio 14 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvadas dėl švietimo ir mokymo veiksmingumo bei teisingumo, kuriose nurodoma, kad „mokytojų, instruktorių, kito mokymo personalo, profesinio orientavimo ir socialinės gerovės tarnybų motyvacija, gebėjimai ir kompetencijos, taip pat mokyklos atliekamo vadovaujančio vaidmens kokybė, yra svarbiausi veiksniai, kuriais prisidedama siekiant puikių mokymosi rezultatų“ ir tai, kad „mokymo personalo pastangos turėtų būti remiamos organizuojant jų nuolatinį profesinį tobulinimą“.
8. 2006 m. lapkričio 14 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvadas dėl glaudesnio europinio bendradarbiavimo profesinio švietimo ir mokymo srityje ateities prioritetų, kuriose pabrėžiamas nuolat profesškai tobulėjančių aukštos kvalifikacijos mokytojų poreikis. ⁽⁹⁾
9. 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1720/2006/EB, nustatantį veiksmų programą mokymosi visą gyvenimą srityje, kuris pagal „Comenius“ programą apima konkretų tikslą — stiprinti mokytojų švietimo kokybę ir jo europinę dimensiją ⁽¹⁰⁾.
10. 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2006/961/EB dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų ⁽¹¹⁾, kurioje nustatomos minimalios žinios, gebėjimai ir nuostatos, kurias, baigę pirminį švietimą ir mokymą, turėtų turėti visi mokiniai, kad galėtų dalyvauti žinių visuomenėje, ir kurioms įgyti, atsižvelgiant į jų transversalų pobūdį, reikia aktyvesnio mokytojų bendradarbiavimo ir daugiau bendro darbo, taip pat mokymo metodo, kuris peržengtų tradicines dėstomo dalyko ribas,

PALANKIAI VERTINA 2007 m. rugpjūčio 23 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl mokytojų švietimo kokybės gerinimo, kuriame pripažįstama, kad mokymo kokybė ir mokytojų švietimas yra svarbiausi veiksniai keliant išsilavinimo įgijimo lygį bei siekiant Lisabonos tikslų, ir atitinkamai pateikiami pasiūlymai, kuriais siekiama išlaikyti ir gerinti išsilavinimo įgijimo lygį ⁽¹²⁾.

DAR KARTĄ PATVIRTINA tai, kad nors atsakomybė už švietimo ir mokymo sistemų organizavimą bei turinį ir darbo programos „Švietimas ir mokymas 2010“ 1.1 tikslo įgyvendinimą tenka atskiroms valstybėms narėms, o mokykloms daugelyje valstybių narių suteikiama pakankamai savarankiškumo, bendradarbiavimui Europos lygiu tenka svarbus vaidmuo padedant valstybėms narėms bendrai spręsti problemas, visų pirma pasitelkiant

atvirąjį koordinavimo metodą, kuris apima bendrų principų ir tikslų plėtojimą, taip pat bendras iniciatyvas, pavyzdžiui, bendrą mokymosi veiklą, keitimąsi patirtimi bei gera praktika ir tarpusavio stebėseną.

MANO, kad

1. Aukštos kokybės mokymas – būtina sąlyga aukštos kokybės švietimui ir mokymui, kurie, savo ruožtu, yra Europos ilgalaikio konkurencingumo ir gebėjimo sukurti daugiau darbo vietų bei ekonomikos augimo vykdant Lisabonos tikslus lemiami veiksniai, susiję su kitomis atitinkamomis politikos sritimis, pavyzdžiui, ekonomine politika, socialine politika ir moksliniais tyrimais.
2. Lygiai taip svarbu, kad mokymas teikia ypatingos socialinės svarbos paslaugą: Mokytojams tenka nepaprastai svarbus vaidmuo sudarant sąlygas žmonėms atrasti ir puoselėti savo talentus, išnaudoti savo potencialą asmeniniam tobulėjimui ir gerovei, taip pat padedant įgyti įvairių žinių, gebėjimų ir pagrindinių kompetencijų, kurių jiems, kaip piliečiams ir darbuotojams, reikės jų asmeniniame, socialiniame ir profesiniame gyvenime.
3. Mokytojų gebėjimas spręsti klasėje didėjančios socialinės ir kultūrinės įvairovės problemas yra labai svarbus teisingesnių švietimo sistemų plėtojimui ir pažangai siekiant visiems suteikti lygias galimybes.
4. Mokytojų švietimas ir mokymas – labai svarbus aspektas modernizuojant Europos švietimo ir mokymo sistemas ir ateityje keliant bendrą išsilavinimo įgijimo lygį, o paspartinti pažangą siekiant darbo programos „Švietimas ir mokymas 2010“ bendrų tikslų padės veiksmingos mokytojų švietimo sistemos sukūrimas.

5. Atsižvelgdamos į pirmiau išdėstytus aspektus, valstybės narės turėtų didžiausią pirmenybę teikti mokytojų švietimo kokybės išlaikymui ir jos gerinimui visos mokytojų profesinės veiklos laikotarpiu.

PAŽYMI, kad

1. Įvairūs visuomenėje vykstantys socialiniai, kultūriniai, ekonominiai ir technologiniai pokyčiai kelia naujų reikalavimų mokytojo profesijai ir spartina poreikį plėtoti labiau su kompetencija susijusį mokymo metodą, tuo pat metu daugiau dėmesio skiriant mokymosi rezultatams.

Tikimasi, kad įgydami pagrindines gyvenimo kompetencijas, mokiniai vis labiau lavins mokymosi įgūdžius ir prisiims didesnę atsakomybę už savo mokymąsi.

⁽⁹⁾ OL C 298, 2006 12 8, p. 8.

⁽¹⁰⁾ OLL 327, 2006 11 24, p. 45.

⁽¹¹⁾ OLL 394, 2006 12 30, p. 5.

⁽¹²⁾ Dok. 12414/07 + ADD 1 + ADD 2.

Be to, besimokantieji bet kurioje klasėje gali priklausyti vis įvairesnėms grupėms ir gali turėti labai įvairių gebėjimų.

Siekiant sudaryti sąlygas mokytojams savo mokymo metodus suderinti su kintančiais besimokančiųjų poreikiais, mokytojams būtina nuolat atnaujinti turimus gebėjimus ir (arba) įgyti naujų gebėjimų.

2. Dėl naujų reikalavimų, su kuriais susiduria mokytojai, ne tik būtina plėtoti naujas mokymosi aplinkas bei naujus mokymo metodus, bet taip pat reikalingas aukštas profesionalumo lygis.

Mokykloms tampant vis savarankiškesnėmis ir atviresnėmis mokymosi aplinkomis, mokytojai prisiima vis didesnę atsakomybę už mokymosi proceso turinį, organizavimą bei stebėjimą, bet ir už savo asmeninį profesinį tobulinimąsi.

3. Dėl to, savo ruožtu, kyla naujų problemų mokytojų švietimo įstaigoms, mokytojų švietimu užsiimantiems asmenims ir mokykloms rengiant ar įgyvendinant programas, skirtas tiek studentams-būsimiems mokytojams, tiek dirbantiems mokytojams. Siekiant, kad mokytojų švietimo sistemos padėtų spręsti šias problemas, būtina geriau koordinuoti įvairias mokytojų švietimo kryptis, apimančias pirminį švietimą, papildomą išankstinę pagalbą karjeros klausimais („įvadinę programą“⁽¹³⁾) ir profesinį tobulinimąsi dirbant.

Be to, reikia daugiau paskatų mokytojams atnaujinti savo gebėjimus visos profesinės karjeros metu, taip pat būtinos pastangos siekiant užtikrinti, kad švietimas dirbant atitiktų mokymo kokybinius ir kiekybinius poreikius.

4. Keliose valstybėse narėse reikia ne tik skatinti naujus žmones, įskaitant tinkamą kvalifikaciją ir patirties turinčius kitų profesijų asmenis, rinktis mokytojo profesiją, bet ir įtikinti patyrusius mokytojus likti dirbti užuot anksti išėjus į pensiją arba pakeitus profesiją.

Gerinant mokytojų švietimo kokybę galima pasiekti, kad mokytojo profesija taptų patrauklia karjeros galimybe.

⁽¹³⁾ „Įvadinė programa“ — tai kai kuriose valstybėse narėse vykstantis procesas, pagal kurį neseniai kvalifikaciją įgijusiems mokytojams jų pirmaisiais darbo metais teikiama papildoma parama (pvz., kuravimas, mokymas, konsultavimas), kurios jiems reikia imantis naujo vaidmens mokykloje ir profesinėje srityje; tuo būdu susiejamas pirminis mokytojų švietimas ir reali profesinė praktika.

SUSITARIA, atsižvelgdamos į savo įsipareigojimus

1. Siekti užtikrinti, kad mokytojai:

- įgytų kvalifikaciją aukštojo mokslo įstaigoje⁽¹⁴⁾, kurioje pasiekta moksliniais tyrimais pagrįstų studijų ir mokymo praktikos pusiausvyra;

- turėtų pasirinktų dalykinių žinių, taip pat reikalingų pedagoginių gebėjimų;

- turėtų galimybę pasinaudoti veiksmingomis išankstinės pagalbos karjeros klausimais programomis savo karjeros pradžioje;

- turėtų galimybę visu savo profesinės veiklos laikotarpiu pasinaudoti tinkama kuravimo parama;

- būtų skatinami ir remiami visu jų profesinės veiklos laikotarpiu peržiūrėti mokymosi poreikius ir įgyti naujų žinių, gebėjimų bei kompetencijos pasitelkiant oficialų, neinstitucinį ir neformalų mokymąsi, įskaitant mainus bei įdarbinimą užsienyje.

2. Stengtis užtikrinti, kad vadovaujantieji mokytojai, turėtų ne tik mokymo gebėjimų ir patirties, bet ir galimybių pasinaudoti aukštos kokybės mokymu mokyklų administravimo ir vadovavimo mokykloms srityse.

3. Siekti užtikrinti, kad mokytojų pirminis švietimas, išankstinė pagalba karjeros klausimais ir tolesnis profesinis tobulinimas būtų vykdomi koordinuotai, nuosekliai, tinkamai finansuojant bei būtų užtikrinta jų kokybė;

4. Apsvarstyti galimybę patvirtinti priemones, kurių tikslas — kelti kvalifikacijų ir praktinės patirties, kurių reikia mokytojo profesijai, lygį.

5. Skatinti mokyklų, kurios turėtų tapti „mokymosi bendruomenėmis“ ir mokytojų švietimo įstaigų glaudesnius ryšius bei partnerystes, tuo pat metu užtikrinant, kad šios įstaigos rengtų nuosekliai, aukštos kokybės ir aktualias mokytojų švietimo programas, kuriomis būtų veiksmingai reaguojama į kintančius mokyklų, mokytojų ir plačiosios visuomenės poreikius.

⁽¹⁴⁾ arba, dirbančiųjų pirminio profesinio mokymo srityje atveju — turėtų aukštą kvalifikaciją savo profesinėje srityje ir tinkamą pedagoginę kvalifikaciją

6. Pirminio mokytojų švietimo, išankstinės pagalbos karjeros klausimais teikimo ir nuolatinio profesinio tobulinimosi metu skatinti įgyti kompetencijas, kurios sudarytų sąlygas mokytojams:
- mokyti tarpusavyje susijusių kompetencijų, pavyzdžiui, išdėstytų Rekomendacijoje dėl bendrųjų gebėjimų ⁽¹⁵⁾,
 - sukurti saugią ir patrauklią mokyklos aplinką, grindžiamą abipuse pagarba ir bendradarbiavimu,
 - veiksmingai mokyti nevienalytėse klasėse, kurių mokiniai priklauso įvairioms socialinėms bei kultūrinėms grupėms, išskaitant specialių ugdymo poreikių turinčius mokinius,
 - glaudžiai bendradarbiauti su bendradarbiais, tėvais ir platesne bendruomene,
 - dalyvauti modernizuojant mokyklą arba mokymo centrą, kuriuose jie dirba,
 - įgyti naujų žinių ir būti novatoriškais užsiimant analitine praktika ir moksliniais tyrimais,
 - naudotis IRT atliekant įvairias užduotis, taip pat užsiimant savo nuolatiniu profesiniu tobulinimusi,
 - tapti savarankiškai besimokančiais visu savo profesinio tobulinimosi laikotarpiu.
7. Teikti tinkamą paramą mokytojų švietimo įstaigoms ir mokytojų švietimu užsiimantiems asmenims, kad jiems būtų sudarytos galimybės ieškoti inovacinių sprendimo būdų, kaip patenkinti naujus poreikius mokytojų švietimo srityje.
8. Remti mokytojų, studentų-būsimų mokytojų ir mokytojų švietimu užsiimančių asmenų mobilumo programas, kurios turėtų didelės įtakos jų profesiniam tobulinimuisi, taip pat skatinti geresnį kultūrinių skirtumų suvokimą ir mokymo europinio aspekto suvokimą.
9. Imtis visų atitinkamų veiksmų, kad mokytojo profesija taptų patrauklesnė renkantis karjerą.

PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ, REMIANT KOMISIJAI:

1. Konsultuojantis su atitinkamais suinteresuotais subjektais ir siekiant darbo programos „Švietimas ir mokymas 2010“ horizontaliosios politikos bei ją pakeisiančių programų tikslo, dirbti kartu, kad būtų sustiprintas bendradarbiavimas Europos lygiu pasitelkiant atvirąjį koordinavimo metodą, siekiant skatinti šiose išvadose išdėstytų politikos prioritetų mokytojų švietimo srityje įgyvendinimą.
2. Pasinaudoti visomis turimomis priemonėmis, pavyzdžiui, sudarančiomis atvirojo koordinavimo metodą, mokymosi visą gyvenimą programos, 7-osios bendrosios mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programos ir Europos socialinio fondo dalį, kad laikantis integruoto požiūrio būtų skatinama kaupti naujas įrodymais pagrįstas žinias, susijusias su mokytojų švietimo politika, imtis papildomų iniciatyvų dėl abipusio mokymosi, įgyvendinti inovacinius mokytojų švietimo projektus ir mokytojų, skatinamas mokytojų švietimu užsiimančių asmenų ir studentų-būsimų mokytojų mobilumas.

⁽¹⁵⁾ Žr. 11 išnašą.

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2007 m. gruodžio 11 d.

(2007/C 300/08)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,4672	RON	Rumunijos lėja	3,5196
JPY	Japonijos jena	164,24	SKK	Slovakijos krona	33,098
DKK	Danijos krona	7,4607	TRY	Turkijos lira	1,7175
GBP	Svaras sterlingas	0,716	AUD	Australijos doleris	1,6575
SEK	Švedijos krona	9,405	CAD	Kanados doleris	1,482
CHF	Šveicarijos frankas	1,665	HKD	Honkongo doleris	11,4415
ISK	Islandijos krona	89,87	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,8709
NOK	Norvegijos krona	7,9975	SGD	Singapūro doleris	2,1161
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 356,13
CYP	Kipro svaras	0,585274	ZAR	Pietų Afrikos randas	9,8583
CZK	Čekijos krona	26,04	CNY	Kinijos ženminbi juanis	10,8287
EEK	Estijos kronos	15,6466	HRK	Kroatijos kuna	7,3195
HUF	Vengrijos forintas	251,62	IDR	Indijos rupija	13 608,28
LTL	Lietuvos litas	3,4528	MYR	Malaizijos ringitas	4,863
LVL	Latvijos latas	0,6976	PHP	Filipinų pesas	60,683
MTL	Maltos lira	0,4293	RUB	Rusijos rublis	35,894
PLN	Lenkijos zlotas	3,5744	THB	Tailando batas	44,419

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Valstybių narių perduota trumpa informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1857/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001, perdirbimu ir prekyba

(2007/C 300/09)

XA numeris: XA 13/07

Valstybė narė: Nyderlandai

Regionas: Provincie Limburg

Pagalbos schema arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Universiteit Wageningen (WUR) en indirect steun in natura (adviestraject) ten gunste van 40 ondernemingen in de primaire landbouwsector

Teisinis pagrindas: Algemene Wet Bestuursrecht titel 4.2 Subsidies, Algemene Subsidieverordening 2004 (van de Provincie Limburg) en de Nadere subsidieregels voor de bevordering van de economische ontwikkeling (van de Provincie Limburg)

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Vienkartinė 100 000 EUR pagalba (16,89 % bendrų 592 000 EUR išlaidų) Vageningeno universitetui

Didžiausias pagalbos intensyvumas: 100 %

Igyvendinimo data: 20 dienų po Limburgo Vykdomojo komiteto (*Gedeputeerde Staten van Limburg*) priimto sprendimo 2007 m. sausio 30 d.

Pagalbos schema arba individualios pagalbos laikotarpis: Projektas trunka iki 2008 m. vasario 1 d. Dotacija patvirtinama ne vėliau, kaip per 6 mėnesius nuo projekto pabaigos, t. y. 2008 m. rugpjūčio 1 d.

Pagalbos tikslas: Praktinio mokymo vykdytojų pozicijos stiprinimas pirminiame žemės ūkio sektoriuje. Papildomas tikslas — profesinių įgūdžių gerinimo mokymo organizavimas. Pagalba, kurią gauna WUR, bus panaudota organizuojant ekspertų pagalbą mokymo vykdytojams (siūlant 10 dienų kursus ir padedant sudaryti verslo planą bei atlikti įvertinimą)

Ekonomikos sektorius (-iai): Pirminis žemės ūkio sektorius, ypač intensyvios gyvulininkystės ir sodininkystės įmonės

Taikomas bendrosios išimties reglamento 15 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios išlaidos — 592 000 EUR

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
6229 GA Maastricht
Nederland

Tinklavietė: www.limburg.nl; paieškos laukelyje „zoek in limburg“ („ieškoti Limburge“) įrašyti „bevoordening van de economische ontwikkeling“ („ekonominės plėtros skatinimas“)

Kita informacija: Nėra

XA numeris: XA 194/07

Valstybė narė: Lietuvos Respublika

Regionas: —

Pagalbos schema arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Valstybės parama gyvulininkystės sektoriui (Schemas Nr. XA 64/07)

Teisinis pagrindas:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-346 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: 10 000 000 LTL pagal oficialų Euro kursą (2 898 550 EUR)

Didžiausias pagalbos intensyvumas: Iki 100 proc. padengiama kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidos, kai atitinkamiems kritusiems gyvūnams taikomas išpareigojimas atlikti USE tyrimus.

Iki 100 proc. padengiama kritusių gyvūnų pašalinimo išlaidos.

Iki 75 proc. padengiama tokių kritusių gyvūnų sunaikinimo išlaidos

Igyvendinimo data: 2007 m. rugpjūčio 1 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis: 2013 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Pagalba MVĮ

Teikti paramą įmonėms ir ūkininkams veikiantiems gyvulininkystės sektoriuje, kad būtų vykdoma nuosekli kontrolės ir saugaus visų kritusių gyvūnų pašalinimo programa.

Taikomas Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnis

Pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančios išlaidos:

1. kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidos, kai atitinkamiems kritusiems gyvūnams taikomas išpareigojimas atlikti USE tyrimus;
2. kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidos, kai atitinkamiems kritusiems gyvūnams netaikomas išpareigojimas atlikti USE tyrimus

Ekonomikos sektorius (-iai): Pirminė žemės ūkio produktų gamyba

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19 (Lelevelio g. 6)
LT-01103 Vilnius

Tinklavietė:

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

Kita informacija: Nuo 2007 m. gegužės 1 d. įsigaliojus naujoms valstybės teikiamos paramos už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklėms, išaiškėjo, kad taisyklėse reikia atlikti kai kuriuos pakeitimus bei papildymus, iš kurių pagrindinis — avanso už einamąjį mėnesį mokėjimas šalutinius gyvūninius produktus tvarkančiai įmonei

Pagal naują pagalbos schemą žymiai pailgėjo laikas, per kurį atliekama šalutinius gyvūninius produktus tvarkančių įmonių pateiktų duomenų patikra, todėl valstybės skiriamos paramos lėšos atlyginti išlaidoms už pašalintus ir sunaikintus gyvūninius produktus pervedamos praėjus 40-45 kalendorinėms dienoms po šių išlaidų patyrimo

Kadangi įmonės patiria finansinius sunkumus savo lėšomis šalinamos ir naikindamos šalutinius gyvūninius produktus, taisyklėse numatyta mokėti avansą už einamąjį mėnesį šalutinius gyvūninius produktus tvarkančioms įmonėms

XA numeris: XA 195/07

Valstybė narė: Slovėnijos Respublika

Regionas: Območje Mestne občine Ptuj

Pagalbos schemos ar įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Dodeljevanje državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja mestne občine Ptuj 2007-2013

Teisinis pagrindas: Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v mestni občini Ptuj

Pagal pagalbos schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma:

2007 m.: 26 357 EUR

2008 m.: 26 910 EUR

2009 m.: 27 475 EUR

2010 m.: 28 053 EUR

2011 m.: 28 642 EUR

2012 m.: 29 243 EUR

2013 m.: 29 857 EUR

Didžiausias pagalbos intensyvumas:

1. Investicijos į ūkius, gaminančius pirminius žemės ūkio produktus:

- iki 50 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse;
- iki 40 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų visose kitose vietovėse.
- iki 60 % pagalbos skyrimo kriterijus investicijų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, arba iki 50 % — kitose vietovėse, kai investicijos susijusios su jaunaisiais ūkininkais per pirmus penkerius metus nuo jų įsisteigimo.

Pagalba yra skirta investicijoms į ūkio objektų atkūrimą, žemės ūkio produktų gamybos įrangos pirkimą, investicijoms į daugiametes kultūras ir žemės bei ganyklų būklei gerinti

2. Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga:

- iki 60 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų, arba iki 75 % — mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, išlaidų, susijusių su investicijomis produktyvių objektų (ūkio pastatų) kultūriniam paveldui apsaugoti, jei dėl investicijų nedidėja ūkio gamybos pajėgumai;

- iki 100 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų, susijusių su investicijomis neproduktyviems ūkiuose esantiems objektams apsaugoti (archeologinės arba istorinės reikšmės vietovės),
 - papildoma pagalba gali sudaryti iki 100 % išlaidų, siekiant padengti papildomas išlaidas, patirtas naudojant tradicines medžiagas, būtinas pastatų paveldo savybėms išlaikyti
3. Pagalba draudimo įmokoms mokėti:
- remiantis Slovėnijos vyriausybės priimtu nutarimu dėl bendro draudimo įmokų finansavimo draudžiant esamų metų žemės ūkio produktus, savivaldybės finansuojama suma dengia likusią pagalbos dalį, kuri sudaro iki 50 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų draudimo įmokoms, draudžiant pasėlius ir vaisius bei gyvulius nuo nugaikimo dėl ligos
4. Pagalba žemės sklypams perskirstyti:
- iki 100 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių teisinių ir administracinių išlaidų, įskaitant patikrinimo išlaidas
5. Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti:
- pagalba skiriama subsidijuojamomis paslaugomis padengti iki 100 % išlaidų ir negali būti mokama tiesioginėmis išmokomis gamintojams
6. Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje:
- pagalba skiriama padengti iki 100 % išlaidų, susijusių su ūkininkų lavinimu ir mokymu, konsultavimo ir pavadinimo paslaugomis nebuvimo dėl ligos ar atostogų laikotarpiu, forumų, varžybų, parodų ir mugių organizavimu, leidiniais, katalogais ir tinklavietėmis. Pagalba skiriama subsidijuojamomis paslaugomis ir negali būti mokama tiesioginėmis išmokomis gamintojams
7. Ūkio pastatų perkėlimas visuomenės interesų labui:
- iki 100 % faktinių išlaidų, jei perkėlimas apima tik esamų pastatų išardymą, perkėlimą ir surinkimą iš naujo;
 - kai dėl perkėlimo ūkininkas gauna šiuolaikiškesnius įrenginius, ūkininkas turi padengti ne mažiau kaip 60 %, arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, atitinkamų įrenginių vertės padidėjimo po perkėlimo. Jeigu pagalbos gavėjas — jaunas ūkininkas, jis turi padengti ne mažiau kaip atitinkamai 55 % arba 45 % išlaidų;
 - kai dėl perkėlimo padidėja gamybos pajėgumai, ūkininkas turi padengti ne mažiau kaip 60 %, arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, išlaidų, susijusių su pajėgumų padidėjimu. Jeigu pagalbos gavėjas — jaunas ūkininkas, jis turi padengti ne mažiau kaip atitinkamai 55 % arba 45 % išlaidų

Taikymo data: 2007 m. rugpjūčio mėn. (arba šių taisyklių įsigaliojimo data)

Pagalbos schemos taikymo arba individualios pagalbos teikimo trukmė: Iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Parama mažosioms ir vidutinėms įmonėms

Nuoroda į Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 straipsnius ir pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančias išlaidas: Valstybės pagalbos ir kitos pagalbos bei priemonių kaimo plėtros programoms remti Ptujaus savivaldybėje taisyklių projekto antrame skyriuje numatytos valstybės pagalbos priemonės pagal šiuos 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 (OL L 358, 2006 m. gruodžio 16 d., p. 3), straipsnius:

- 4 straipsnis: Investicijos į žemės ūkio valdas;
- 5 straipsnis: Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga;
- 6 straipsnis: Ūkio pastatų perkėlimas visuomenės interesų labui;
- 12 straipsnis: Pagalba draudimo įmokoms mokėti;
- 13 straipsnis: Pagalba žemės sklypams perskirstyti;
- 14 straipsnis: Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti;
- 15 straipsnis: Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje

Ekonomikos sektorius (-iai): Žemės ūkis: žemdirbystė ir gyvulininkystė

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas: Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, SLO-2250 Ptuj

Tinklaviatė: Nurodyti tinklavietės, kurioje paskelbtas visas schemos tekstas arba kriterijai ir sąlygos, kuriomis individuali pagalba teikiama ne pagal pagalbos schemą, adresą

<http://www.lex-localis.info/KatalogInformacij/VsebinaDokumentata.aspx?SectionID=44ac4dc2-c7bb-440b-a127-f75db8c4cc65>

Kita informacija: Priemonė pasėlių ir vaisių draudimo įmokoms mokėti yra susijusi su šiomis nepalankiomis oro sąlygomis, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms: pavasario šalnomis, kruša, žaibu, žaibo sukeltu gaisru, audra ir potvyniais.

Savivaldybės taisyklės atitinka Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 reikalavimus, susijusius su priemonėmis, kurias turi taikyti savivaldybė, bei taikomas bendrąsias nuostatas (veiksmai iki pagalbos skyrimo, pagalbos kaupimas, skaidrumas ir kontrolė)

Atsakingo asmens parašas:

Ekonomikos skyriaus vadovė
Klavdija PETEK

Komisijos komunikatas, parengtas įgyvendinant 1994 m. kovo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/9/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogioje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo

(Tekstas svarbus EEE)

(Naujas darnųjų standartų pavadinimų ir nuorodinių žymenų skelbimas pagal direktyvą)

(2007/C 300/10)

ESO ⁽¹⁾	Darniojo standarto nuorodiniai žymenys ir pavadinimas (ir pamatinis dokumentas)	Pakeisto standarto duomenys	Pakeisto standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data 1 pastaba
CEN	EN 14492-2:2006 Kranai. Energiją naudojančios gervės ir keltuvai — 2 dalis. Energiją naudojančios keltuvai	—	
CEN	EN 14591-2:2007 Sprogimo prevencija ir apsauga nuo sprogimo požeminėse kasyklose. Apsaugos sistemos — 2 dalis. Pasyviosios vandens uždangos	—	
CEN	EN 14591-4:2007 Sprogimo prevencija ir apsauga nuo jo šachtose. Apsaugos sistemos — 4 dalis — Automatinės sprogimo, kurį sukelia prakasamasis kombainas, slopinimo sistemos	—	
CEN	EN 14756:2006 Degių dujų ir garų ribinės deguonies koncentracijos (RDK) nustatymas	—	
CEN	EN 14797:2006 Sprogimo slėgio mažintuvai	—	
CEN	EN 14973:2006/AC:2007 Konvejerių juostos, naudojamos požeminėje įrangoje — Elektros ir degumo saugos reikalavimai — Corrigendum	—	
CEN	EN 14983:2007 Sprogimo prevencija ir apsauga požeminėse kasyklose — Kasyklų dujų drenažo sistemos įranga ir apsaugos sistemos	—	
CEN	EN 14986:2007 Ventiliatorių, dirbančių potencialiai sprogiose atmosferose, projektavimas	—	
CEN	EN 14994:2007 Ventiliacinės apsauginės sistemos nuo dujų sprogimo	—	
CEN	EN 15188:2007 Dulkių sanaujų savaiminio užsidegimo charakteristikų nustatymas	—	
CEN	EN 15198:2007 Sprogiosiose atmosferose naudojamos neelektrinės įrangos ir komponentų užsidegimo pavojaus įvertinimo metodai	—	
CEN	EN 15233:2007 Apsauginių sistemų, naudojamų potencialiai sprogiose atmosferose, funkcinės saugos įvertinimo metodika	—	

⁽¹⁾ ESO: Europos standartizacijos organizacijos:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, Tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cen.eu>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, Tel. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- 1 pastaba Paprastai atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data – tai panaikinimo data („dow“), kurią nustato Europos standartizacijos organizacija, tačiau šių standartų naudotojų dėmesys atkreipiamas į tai, kad tam tikrais išimtiniais atvejais, ši data gali būti ir kita.
- 3 pastaba Jei daromi pakeitimai, pamatinis standartas yra EN CCCCC:YYYY, jo ankstesni pakeitimai, jei jų buvo, ir naujasis cituojamas pakeitimas. Todėl pakeistas standartas (3 skiltis) susideda iš EN CCCCC:YYYY ir jo ankstesnių pakeitimų, jei jų buvo, išskyrus naująjį cituojamą pakeitimą. Nurodytą dieną pakeistas standartas nebeleidžia laikyti, kad laikomasi esminių direktyvos reikalavimų.

Pastaba:

- Visą informaciją apie esamus standartus gali suteikti Europos standartizacijos organizacijos arba nacionalinės standartizacijos įstaigos, kurių sąrašas pateikiamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB ⁽¹⁾ su pakeitimais, padarytais Direktyva 98/48/EB ⁽²⁾, priede.
- Žymenų skelbimas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nereiškia, kad standartai parengti visomis Bendrijos kalbomis.
- Ankstesnius sąrašus skelbtus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* C 306, 2006 m. gruodžio 15 d.

Daugiau informacijos apie darniuosius standartus rasite internete adresu:

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>.

⁽¹⁾ OLL 204, 1998 7 21, p. 37.

⁽²⁾ OLL 217, 1998 8 5, p. 18.

Valstybių narių perduota trumpa informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1857/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001, perdirbimu ir prekyba

(2007/C 300/11)

XA numeris: XA 152/07

Valstybė narė: Slovėnijos Respublika

Regionas: Območje občine Bovec

Pagalbos schemos arba individualią pagalbą gaunančios įmonės pavadinimas: Finančne intervencije za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec

Teisinis pagrindas: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma:

2007 m. — 6 260 EUR

2008 m. — 7 000 EUR

2009 m. — 7 500 EUR

2010 m. — 8 000 EUR

2011 m. — 8 500 EUR

2012 m. — 9 000 EUR

2013 m. — 9 500 EUR

Didžiausias pagalbos intensyvumas: Nurodykite didžiausią pagalbos intensyvumą arba didžiausią pagalbos sumą kiekvienai reikalavimus atitinkančiai išlaidų rūšiai:

1. *Investicijos į žemės ūkio valdas:*

- iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir iki 40 % kitose vietovėse investuojant į žemdirbystę ir gyvulininkystę

2. *Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga:*

- savivaldybės parama apima tik papildomas išlaidas, atsiradusias naudojant tradicines medžiagas, kurių reikia pastato kultūros paveldo ypatybėms išsaugoti. Bendrai finansuojama iki 100 % papildomų išlaidų, atsiradusių naudojant tradicines medžiagas

3. *Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje:*

- iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, atsiradusių dėl ūkininkų ir ūkio darbuotojų mokymo ir lavinimo, pavadavimo ūkyje paslaugų, konsultavimo paslaugų, forumų ūkininkams, kuriuose jie keičiasi žiniomis, konkursų, parodų bei mugių rengimo ir dalyvavimo juose bei dėl leidinių, pavyzdžiui, katalogų ir interneto puslapių rengimo. Pagalba turi būti teikiama kaip subsidijuojamos paslaugos ir neturi būti mokamos tiesioginės išmokos gamintojams

Taikymo data: 2007 m. liepos 3 d.

Pagalbos schemos taikymo arba individualios pagalbos teikimo trukmė: Pabaiga — 2013 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Paremti mažąsias ir vidutines įmones

Rėmimasis Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 straipsniais ir reikalavimus atitinkančios išlaidos: Finansinės pagalbos tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsaugai, žemės ūkiui ir kaimo plėtrai Boveco savivaldybėje taisyklės pagal Bendrosios išimties reglamentą apima valstybės pagalbą sudarančias priemones pagal šiuos 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 (OL L 358, 2006 12 16, p. 3), straipsnius:

— 4 straipsnis „Investicijos į žemės ūkio valdas“;

— 5 straipsnis „Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga“;

— 15 straipsnis „Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje“

Ekonomikos sektorius (-iai):

Žemės ūkis: žemdirbystė ir gyvulininkystė.

Subsektoriams specialių nuostatų nėra

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Občina Bovec
Trg golobarskih žrtev 8
SLO-5230 Bovec

Tinklavietė:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200752&dhid=89919>

Kita informacija: Pagal tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsaugos priemonę skiriama pagalba neprieštarauja Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 5 straipsnio 3 dalies antrai pastraipai. Savivaldybės finansinė pagalba investicijoms padengia tik papildomas išlaidas (iki 100 %), atsirandančias naudojant tradicines medžiagas

Savivaldybės taisyklės atitinka Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 reikalavimus dėl priemonių, kurias turi nustatyti savivaldybės ir bendrų nuostatų, kurios turi būti įgyvendinamos (pagalbos skyrimo procedūra, pagalbos kaupimas, skaidrumas ir stebėjimas)

Atsakingo asmens parašas
Danijel Krivec
Meras

XA numeris: XA 153/07

Valstybė narė: Slovėnijos Respublika

Regionas: Območje občine Dobrova – Polhov Gradec

Pagalbos schemos arba individualią pagalbą gaunančios įmonės pavadinimas: Programi razvoja podeželja v občini Dobrova – Polhov Gradec 2007-2013

Teisinis pagrindas: Pravilnik o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova — Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013 (2. Poglavlje) Uradni list 53/07, 15.6.2007

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma:

Planuojamos vidutinės metinės išlaidos 2007–2013 m. yra 64 000 EUR.

Bendra pagalbos suma 2007–2013 m. yra 450 000 EUR

Didžiausias pagalbos intensyvumas: Toliau nurodytoms individualioms priemonėms įgyvendinti skirtos pagalbos intensyvumas neprieštarauja Komisijos reglamentui (EB) Nr. 1857/2006. Taip pat laikomasi pagalbos (investicijos į žemės ūkio valdas) aukščiausios ribos nustatymo taisyklių

1. *Investicijos į žemės ūkių pirminę produkciją:*

- iki 40 % reikalavimus atitinkančių išlaidų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir iki 30 % reikalavimus atitinkančių investavimo išlaidų kitose vietovėse;
- iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų investuojant į pirminę produkciją mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba iki 40 % kitose vietovėse, jei gavėjas yra jaunasis ūkininkas, su sąlyga, kad investuojama per penkerius metus nuo įsisteigimo;
- Pagalbos tikslas yra investuojant atkurti ūkį, nupirkti žemės ūkio gamyboje naudojamą įrangą, investuoti į daugiametes kultūras ir ganyklas, žemės ūkio sąlygų gerinimą ir privačią ūkio infrastruktūrą

2. *Tradicinių pastatų apsauga:*

- investicijos į neproduktyvius paveldo objektus: iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų investuojant mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba iki 40 % kitose vietovėse;
- iki 60 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, kai investuojama norint išsaugoti produktyvius paveldo objektus ūkiuose, pavyzdžiui, ūkio pastatus, su sąlyga, kad investicijos neskatins gamybos pajėgumo didėjimo;
- pagalba papildomoms išlaidoms, atsiradusioms naudojant tradicines medžiagas mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, padengti gali sudaryti iki 60 % reikalavimus atitinkančių išlaidų (investicijoms, skirtoms išsaugoti neproduktyvius paveldo objektus)

3. *Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje*

- pagalba iki 100 % išlaidų, atsiradusių dėl ūkininkų mokymo ir lavinimo, konsultavimo paslaugų, forumų,

konkursų, parodų, mugių rengimo ir dėl leidinių rengimo, kompensuoti teikiama subsidijuojamų paslaugų forma. Pagalba neturi būti teikiama kaip tiesioginės išmokos gamintojams

Taikymo data: 2007 m. liepos mėn. (arba diena, kurią įsigalioja taisyklės)

Pagalbos schemos taikymo arba individualios pagalbos teikimo trukmė: Pabaiga — 2013 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Paremti mažąsias ir vidutines įmones

Rėmimasis Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 straipsniais ir reikalavimus atitinkančios išlaidos: Kaimo plėtros programų Dobrova-Polhovo Gradeco savivaldybėje 2007–2013 m. taisyklių II skyrius apima valstybės pagalbą sudarančias priemones pagal šiuos 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 (OL L 358, 2006 12 16, p. 3), straipsnius:

- 4 straipsnis „Investicijos į žemės ūkio valdas“;
- 5 straipsnis „Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga“;
- 15 straipsnis „Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje“

Ekonomikos sektorius (-iai):

Žemės ūkis: žemdirbystė ir gyvulininkystė

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Občina Dobrova – Polhov Gradec
Ulica Vladimirja Dolničarja 2
SLO-1356 Dobrova

Tinklavietai:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200753&dhid=89975>

Kita informacija: Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsaugos priemonės atveju savivaldybė nustato didesnę paramą tradicinių medžiagų naudojimui, kurią reikia investuoti į neproduktyvius paveldo objektus (10 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir 20 % kitose vietovėse), jei tai neprieštarauja Reglamentui (EB) Nr. 1857/2006 5 straipsniui

Savivaldybės taisyklės atitinka Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 reikalavimus dėl priemonių, kurias turi nustatyti savivaldybės ir bendrų nuostatų, kurios turi būti įgyvendinamos (pagalbos skyrimo procedūra, pagalbos kaupimas, skaidrumas ir stebėjimas)

Atsakingo asmens parašas
Mateja Tavčar
Savivaldybės sekretorė

XA numeris: XA 154/07

Valstybė narė: Vokietija

Regionas: Niedersachsen

Pagalbos pavadinimas ar individualią pagalbą gaunančios įmonės pavadinimas: Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN)

Teisinis pagrindas: Erlass des ML zur Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN); Landeshaushaltsordnung Niedersachsen

Pagal pagalbos schemą planuojamos metinės išlaidos arba visa įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Maždaug aštuoni projektai per metus. Numatomos bendros šių projektų išlaidos siekia nuo 400 000 iki 500 000 EUR, ne daugiau kaip 100 000 EUR per metus vienam projektui ar gavėjui

Didžiausias pagalbos intensyvumas: Iki 100 % pagalbos reikalavimus atitinkančių išlaidų

Taikymo data: Pagalba pradedama teikti suteikus pagalbą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999, tvirtinama nuo 2007 m.

Pagalbos schemos taikymo arba individualios pagalbos teikimo trukmė: Pagalbos schema baigiasi ir paskutinė išmoka išmokama 2010 m. gruodžio mėn.

Pagalbos tikslas: Neinvesticinė pagalba kokybiškiems produktams gaminti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (ekologinis ūkininkavimas). Įgyvendina KÖN. Pagalbos gavėjai — mažosios ir vidutinės įmonės, kurios verčiasi pirmine ekologiškų žemės ūkio produktų gamyba, arba mažosios ir vidutinės įmonės, kurios verčiasi pirmine žemės ūkio produktų gamyba ir ketina pertvarkyti savo veiclą į ekologišią ūkininkavimą

Projektas apima:

bendrą ekologinio ūkininkavimo rinkos plėtros stebėjimą (Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 14 straipsnio 2 dalies a punktas);

kokybės užtikrinimo schemų diegimą (Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 14 straipsnio 2 dalies b punktas);

ūkininkų mokymą ir rengimą bei konsultacijas, susijusias su ekologiniu ūkininkavimu arba su veiklos pertvarkymu į ekologišią ūkininkavimą, kurios nėra tęstinė ar reguliari veikla (Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 15 straipsnio 2 dalies a ir c punktai);

forumus įmonėms dalintis žiniomis, parodas ir mugės (Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 15 straipsnio 2 dalies d punktas);

mokslinių žinių supaprastinimą ir faktinės informacijos apie kokybės sistemas teikimą (Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 15 straipsnio 2 dalies e punktas);

leidinius (Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 15 straipsnio 2 dalies f punktas)

Ekonomikos sektorius (-iai): Šiuos projektus numatoma įgyvendinti keliuose sektoriuose ir į juos įtraukti kiek galima daugiau ūkio subjektų, kurie verčiasi pirmine žemės ūkio produktų gamyba

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover, Referat 107.2

Tinklavietė:

http://www.ml.niedersachsen.de/master/C659683_N8970_L20_DO_I655.html

(žr. „nicht investive Projekte“)

Kita informacija:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover

Dr. Schrörs
Padalinio vadovas

XA numeris: XA 155/07

Valstybė narė: Slovėnijos Respublika

Regionas: Območje občine Radeče

Pagalbos schemos arba individualią pagalbą gaunančios įmonės pavadinimas: Finančne pomoči v kmetijstvu iz proračuna občine Radeče

Teisinis pagrindas: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Radeče

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma:

2007 m. iki 17 944 EUR

2008 m. iki 19 195 EUR

2009 m. iki 19 300 EUR

2010 m. iki 19 600 EUR

2011 m. iki 20 000 EUR

2012 m. iki 20 300 EUR

2013 m. iki 20 500 EUR

Didžiausias pagalbos intensyvumas:**1. Investicijos į žemės ūkių pirminę produkciją:**

- iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse;
- iki 40 % reikalavimus atitinkančių išlaidų kitose vietovėse.

Pagalbos tikslas yra investuojant atkurti ūkio ypatybes, nupirkti žemės ūkio gamyboje naudojamą įrangą, investuoti į daugiametes kultūras, įsisavinti žemės ūkį ir tvarkyti ganyklas bei ūkio prieigas

2. Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga:

- iki 100 % faktinių išlaidų, kai investuojama į neproduktyvius ūkio objektus;
- iki 60 % faktinių išlaidų, o mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse iki 75 %, kai investuojama į gamybos būdus ūkiuose, su sąlyga, kad investicijos nedidina gamybos pajėgumo;
- gali būti skiriama iki 100 % sudaranti papildoma pagalba papildomoms išlaidoms, atsiradusioms naudojant tradicines medžiagas, būtinas pastatų paveldo ypatybėms išlaikyti, padengti

3. Ūkio pastatų perkėlimas visuomenės interesų labui:

- iki 100 % faktinių išlaidų su sąlyga, kad perkėlimas susijęs tik su esamų pastatų išardymu, perkėlimu ir surinkimu;
- jei dėl perkėlimo ūkininkas gauna modernesnes patalpas, jis turi padengti bent 60 % arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, skaičiuojant nuo po perkėlimo pakilusių konkrečių pastatų vertės. Jei gavėjas yra jaunasis ūkininkas, šis indėlis turi būti atitinkamai bent 45 % arba 55 %;
- jei dėl perkėlimo padidėja gamybos pajėgumas, ūkininkas turi padengti bent 60 % išlaidų dėl pajėgumo padidėjimo arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse. Jei gavėjas yra jaunasis ūkininkas, šis indėlis turi būti atitinkamai bent 55 % arba 45 %

4. Pagalba draudimo įmokoms mokėti:

- savivaldybės parama padengia bendrai iš nacionalinio biudžeto finansuojamų draudimo įmokų skirtumą — iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų dėl draudimo įmokų draudžiant pasėlius ir produktus nuo nepalankių oro sąlygų, kurias galima priskirti stichinėms nelaimėms, ir apdrausti gyvulius nuo ligų keliamo pavojaus

5. Pagalba sklypams persikirstyti:

- iki 100 % faktinių išlaidų, patirtų atliekant teises ir administracines procedūras

6. Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti:

- pagalba iki 100 % faktinių išlaidų kompensuoti teikiama kaip subsidijuojamos paslaugos; gamintojams neturi būti mokamos tiesioginės išmokos

7. Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje:

- iki 100 % išlaidų ūkininkams mokyti ir lavinti, trečiųjų šalių teikiamoms konsultavimo paslaugoms, forumams rengti padedant ūkiams keistis žiniomis, konkursams, parodoms ir mugėms mokslinėms išvadoms skleisti ir leidiniams finansuoti. Pagalba neturi būti teikiama kaip tiesioginės išmokos gamintojams

Taikymo data: 2007 m. liepos mėn. (arba diena, kurią įsigalioja taisyklės)

Pagalbos schemos taikymo arba individualios pagalbos teikimo trukmė: Pabaiga — 2013 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Paremti mažąsias ir vidutines įmones

Rėmimasis Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 straipsniais ir reikalavimus atitinkančios išlaidos: Valstybės pagalbos skyrimo kaimo plėtros programoms Radečės savivaldybėje taisyklių II skyriuje numatytos valstybės pagalbą sudarančios priemonės pagal šiuos 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 (OL L 358, 2006 12 16, p. 3), straipsnius:

- 4 straipsnis „Investicijos į žemės ūkių pirminę produkciją“;
- 5 straipsnis „Tradicionių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga“;
- 6 straipsnis „Ūkio pastatų perkėlimas visuomenės interesų labui“;
- 12 straipsnis „Pagalba draudimo įmokoms mokėti“;
- 13 straipsnis „Pagalba sklypams persikirstyti“;
- 14 straipsnis „Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti“;
- 15 straipsnis „Techninės paramos teikimas“

Ekonomikos sektorius (-iai): Žemės ūkis

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Občina Radeče
Milana Majcna 1
SLO-1433 Radeče

Tinklavietė:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhdid=90457>

Kita informacija: Pasėlių ir produktų draudimo įmokų mokėjimo priemonė apima šias nepalankias oro sąlygas, kurias galima priskirti stichinėms nelaimėms: pavasarinės šalnas, krušą, žaibus, žaibo sukeltus gaisrus, uraganus ir potvynius.

Savivaldybės taisyklės atitinka Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 reikalavimus dėl priemonių, kurias turi nustatyti savivaldybės ir bendrų nuostatų, kurios turi būti įgyvendinamos (pagalbos skyrimo procedūra, pagalbos kaupimas, skaidrumas ir stebėjimas)

XA numeris: XA 156/07

Valstybė narė: Slovėnija

Regionas: Območje Mestne občine Nova Gorica

Pagalbos schemos pavadinimas arba individualią pagalbą gaunančios įmonės pavadinimas: Podpore programom razvoja kmetijstva v Mestni občini Nova Gorica 2007-2013

Teisinis pagrindas: Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoči za programe in investicije v kmetijstvu v Mestni občini Nova Gorica

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Vidutinė metinė suma 2007–2013 m. yra 55 188 EUR

Didžiausias pagalbos intensyvumas:

1. *Investicijos į žemės ūkių pirminę produkciją:*

- iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir iki 40 % reikalavimus atitinkančių investavimo išlaidų kitose vietovėse.

Pagalbos tikslas yra investuoti į žemės, ūkio prieigų bei ganyklų tvarkymą ir į žemės ūkio gamybos įrangą

2. *Pagalba draudimo įmokoms mokėti:*

- savivaldybės parama padengia bendrai iš nacionalinio biudžeto finansuojamų draudimo įmokų skirtumą — iki 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų dėl draudimo įmokų draudžiant pasėlius ir produktus nuo nepalankių oro sąlygų bei stichinių nelaimių ir gyvulius nuo ligų keliamo pavojaus

3. *Pagalba žemės sklypams perskirstyti:*

- iki 100 % faktinių išlaidų, patirtų atliekant teises ir administracines procedūras

4. *Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti:*

- pagalba iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų kompensuoti, teikiama subsidijuojamų paslaugų forma

5. *Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje:*

- iki 100 % išlaidų, atsiradusių dėl ūkininkų mokymo ir lavinimo, forumų, konkursų, parodų, mugių rengimo ir dėl leidinių, katalogų, interneto puslapių rengimo bei mokslo žinių platinimo. Pagalba turi būti teikiama kaip subsidijuojamos paslaugos; gamintojams neturi būti mokamos tiesioginės išmokos

Taikymo data: 2007 m. liepos mėn. (arba diena, kurią įsigalioja taisyklės)

Pagalbos schemos taikymo arba individualios pagalbos teikimo trukmė: 2013 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Paremti mažąsias ir vidutines įmones

Susijęs sektorius: Žemės ūkis

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Mestna občina Nova Gorica

Trg E. Kardelja 1

SLO-5000 Nova Gorica

Tinklavietė:

[http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?](http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhid=90451)

[urlid=200760&dhid=90451](http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhid=90451)

Kita informacija: Pasėlių ir produktų draudimo įmokų mokėjimo priemonė apima šias nepalankias oro sąlygas, kurios gali prilygti stichinėms nelaimėms: pavasarinės šalnas, krušą, žaibus, žaibo sukeltus gaisrus, uraganus ir potvynius.

Savivaldybės taisyklės atitinka Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 reikalavimus dėl priemonių, kurias turi nustatyti savivaldybės ir bendrų nuostatų, kurios turi būti įgyvendinamos (pagalbos skyrimo procedūra, pagalbos kaupimas, skaidrumas ir stebėjimas)

Tatjana Gregorčič

Ekonomikos departamento vadovė

V

(Skelbimai)

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

EUROPOS PERSONALO ATRANKOS TARNYBA (EPSO)

PRANEŠIMAS APIE VIEŠUS KONKURSUS OHIM/AD/01-02/07 IR OHIM/AST/01-02/07

(2007/C 300/12)

Europos personalo atrankos tarnyba (EPSO) Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (toliau — OHIM) vardu rengia šiuos viešus konkursus:

- OHIM/AD/01/07 — Bulgarijos, Kipro, Estijos, Vengrijos, Latvijos, Lietuvos, Maltos, Lenkijos, Rumunijos, Slovakijos, Slovėnijos arba Čekijos pilietybės AD6 kategorijos administratorių pareigoms pramoninės nuosavybės srityje;
- OHIM/AD/02/07 — AD6 kategorijos administratorių pareigoms pramoninės nuosavybės srityje;
- OHIM/AST/01/07 — Bulgarijos, Kipro, Estijos, Vengrijos, Latvijos, Lietuvos, Maltos, Lenkijos, Rumunijos, Slovakijos, Slovėnijos arba Čekijos pilietybės AST3 kategorijos padėjėjų pareigoms pramoninės nuosavybės srityje;
- OHIM/AST/02/07 — AST3 kategorijos padėjėjų pareigoms pramoninės nuosavybės srityje.

Pranešimai apie konkursus skelbiami tik vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis 2007 m. gruodžio 12 d. Oficialiajame leidinyje C 300 A.

Išsamią informaciją galima rasti EPSO interneto svetainėje: <http://europa.eu/epso>.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

KOMISIJA

VALSTYBĖS PAGALBA — LENKIJA

Valstybės pagalba C 34/07 (ex N 93/06) — Tonažo mokesčių schemos taikymas jūrų transporto srityje

Kvietimas pateikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/C 300/13)

2007 m. rugsėjo 12 d. raštu, pateiktu originalo kalba po šia santrauka, Komisija pranešė Lenkijos Respublikai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir prie jos pridėto rašto paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali pateikti savo pastabas apie priemonę šiuo adresu:

European Commission
Directorate-General for Energy and Transport
Directorate A — Unit 4
B-1049 Brussels
Faksas (32-2) 296 12 42

Šios pastabos bus perduotos Lenkijos Respublikai. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKOS TEKSTAS

Tonažo mokesčiu bus apmokestinamas tarptautinis vežimas jūra, gelbėjimo operacijos jūroje, vilkimas (jei daugiau kaip 50 % pajamų gaunama iš vilkimo paslaugų, nesusijusių su vilkimu iš uosto, į uostą arba uoste) ir dugno valymo darbai (jei daugiau kaip 50 % pajamų gaunama iš iškastų medžiagų vežimo jūra).

1. PRIEMONĖS APRAŠYMAS

Be to, tonažo mokesčiu apmokestinama ir įvairių rūšių pagalbinė veikla, taip pat taikomi mokesčiai už laivų, įgulos ir laivų frachtavimo pajamų valdymą.

1.1. Pavadinimas

Tonažo mokesčiai

Be to, asmens pajamų mokesčiu apmokestinami laivų savininkai sveikatos ir socialinio draudimo įmokas gali atskaityti iš tonažo mokesčio sumos ir atitinkamai tonažo mokesčio bazės.

1.2. Priemonės, apie kurią pranešta, apibūdinimas

Įvedus tonažo mokesčių, pelno arba asmens pajamų mokesčiai, taikomi tarptautinio vežimo jūra paslaugas teikiantiems laivų savininkams, turėtų būti pakeisti vienkartiniais mokesčiais, apskaičiuojamu pagal eksploatuojamo laivyno tonažą. Apmokestinimo bazė bus nustatoma taikant kiekvieno laivo tonažui mažėjantį 0,50–0,10 EUR už 100 NT koeficientą.

2. PRADINIS PAGALBOS VERTINIMAS

Schema, apie kurią pranešta, tikrai gali būti laikoma valstybės pagalba, apibrėžta EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

3. ABEJONĖS DĖL PRIEMONĖS SUDERINAMUMO SU BENDRAJA RINKA

Komisija nusprendė pradėti Tarybos reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalyje ⁽¹⁾ numatytą oficialią tyrimo procedūrą, nes jai kilo abejonų, ar toliau išvardyti schemos, apie kurią pranešta, aspektai yra suderinami su bendrąja rinka:

- tonažo mokesčio taikymas fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie apmokestinti asmens pajamų mokesčiu;
- numatyta galimybė, kad tonažo mokesčiui pakeitus ir asmens pajamų mokesčių, šie asmenys galėtų atskaityti socialinio ir sveikatos draudimo įmokas iš mokesčio bazės ir atitinkamai mokesčio sumos;
- tonažo mokesčiu apmokestintoms bendrovėms nustatytas reikalavimas mokėti šį mokesčių ne ilgiau kaip 5 metus;
- numatyta galimybė, kad tonažo mokesčių mokanti bendrovė šiuo mokesčiu apmokestintų laivus, kurių atžvilgiu ji nevykdo (savo arba trečiosios šalies vardu) šių trijų funkcijų: komercinis laivų valdymas, techninis jų valdymas ir įgulos valdymas (kai tonažas viršija tonažą, keturis kartus didesnę už laivų, kurių atžvilgiu ji minėtas funkcijas atlieka, tonažą);
- tonažo mokesčio taikymas vilkikams ir (arba) žemsiurbėms, jei tokiais laivais vežimo jūra paslaugos teikiamos mažiau kaip pusę eksploatavimo laiko per finansinius metus;
- strateginio ir techninio valdymo reikalavimai, pagal kuriuos visi svarbiausi sprendimai turi būti priimami Lenkijoje. Be to, joje turi veikti būstinė ir dirbti vyresnysis personalas, direktorių valdyba bei valdymo taryba. Tokie reikalavimai galėtų sukelti diskriminaciją dėl pilietybės ir apriboti kitoje valstybėje narėje įsisteigusių laivų savininkų įsisteigimo laisvę, t. y. galimybes Lenkijoje įsteigti antrinę buveinę ir taip pasinaudoti aptariamomis priemonėmis teikiama nauda.

RAŠTO TEKSTAS

„1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 1 lutego 2006 r. ⁽²⁾ Polska zgłosiła Komisji zamiar wprowadzenia systemu podatku tonażowego. Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 93/06.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalis:

„4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonų dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal Sutarties 93 straipsnio 2 dalį (toliau — „sprendimas pradėti formalaus tyrimo procesą“).“

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2006) A/12656.

- (2) W pismach z dnia 9 marca, 7 września i 14 listopada 2006 r. oraz 11 kwietnia 2007 r. ⁽³⁾ służby Komisji zwróciły się z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W odpowiedziach z dnia 13 kwietnia, 9 i 16 maja 2006 r., 5 stycznia oraz 6 czerwca 2007 r. ⁽⁴⁾ władze polskie przekazały informacje, o które zostały poproszone. Dodatkowo dnia 19 stycznia 2007 r. miało miejsce spotkanie na szczepku technicznym.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Tytuł

- (3) Podatek tonażowy

2.2. Streszczenie

- (4) Podatek tonażowy to nowy podatek, który obejmuje armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej. Armatorzy spełniający pewne kryteria (patrz ppkt 2.7 — Kryteria kwalifikacji) mogą w przeciagu następných trzech lat dokonać wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym. W odniesieniu do armatora, który złożył wniosek o objęcie go podatkiem tonażowym i któremu organy podatkowe przyznały prawo do tej formy opodatkowania (zwanego dalej »armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym«), roczne opodatkowanie przychodu z udziału w międzynarodowym transporcie morskim statków objętych podatkiem tonażowym będzie obliczane na zasadzie ryczałtu liczonego na podstawie pojemności netto posiadanej przez niego floty.

2.3. System podatku tonażowego

- (5) Polski system opodatkowania podatkiem tonażowym został wprowadzony przez Ustawę o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r. ⁽⁵⁾ Powinien on wejść w życie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2007 r., gdy tylko zostanie zatwierdzony przez Komisję.
- (6) Według władz polskich zgłoszona Ustawa o podatku tonażowym została przygotowana na podstawie analizy istniejących systemów podatku tonażowego obowiązujących w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Niderlandach oraz po konsultacjach z armatorami.
- (7) Ustawa o podatku tonażowym pozwala armatorom opodatkowanym podatkiem tonażowym na zwolnienie z obowiązku dokonywania wpłat z zysku, o których mowa w Ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych ⁽⁶⁾ oraz w Ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa ⁽⁷⁾, w zakresie przychodów z działalności opodatkowanej tym podatkiem.

⁽³⁾ Nr ref. TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 i TREN(2007) D/307010.

⁽⁴⁾ Zarejestrowanymi pod nr ref. TREN(2006) A/19774, A/22657 i TREN(2007) A/31073, A/34300.

⁽⁵⁾ Dziennik Ustaw z 2006 r., nr 183, poz. 1353.

⁽⁶⁾ Dziennik Ustaw z 1992 r., nr 6, poz. 27, z późn. zm.

⁽⁷⁾ Dziennik Ustaw z 1995 r., nr 154, poz. 792.

- (8) Zgodnie z art. 5 Ustawy o podatku tonażowym, w odniesieniu do każdego statku objętego podatkiem tonażowym dobową stawkę w odniesieniu do przychodów z działalności kwalifikującej się do objęcia opodatkowaniem ustala się na zasadzie zryczałtowanej stawki w zależności od pojemności netto statku od każdych 100 NT i na każdy rozpoczęty dzień, niezależnie od tego czy statek jest w eksploatacji, czy nie:

Pojemność netto statku	Stawki do obliczenia dochodu
Do 1 000 NT	Równowartość 0,5 euro za każde 100 NT
Od 1001 do 10 000 NT	Równowartość 0,35 euro za każde 100 NT
Od 10 001 do 25 000 NT	Równowartość 0,20 euro za każde 100 NT
Od 25 001 NT	Równowartość 0,10 euro za każde 100 NT

- (9) Dla celów obliczeniowych pojemność netto statku zaokrągla się w następujący sposób: pojemność mniejszą niż 50 NT pomija się, a pojemność 50 i więcej podwyższa się do pełnych 100 NT.
- (10) Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się od podstawy opodatkowania, którą stanowi wysokość dochodu obliczanego jak wskazano powyżej i która podlega opodatkowaniu normalną 19 % stawką podatku dochodowego od osób prawnych aktualnie obowiązującego w Polsce lub podatku dochodowego od osób fizycznych, zależnie od tego, czy armator opodatkowany podatkiem tonażowym normalnie podlega opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (11) Kwota podatku tonażowego będzie obliczana w EUR, a płacona w PLN po przeliczeniu według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego miesiąca, za który jest obliczany podatek tonażowy. Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się bez pomniejszenia dochodu o koszty jego uzyskania.
- (12) Zgodnie z art. 8 Ustawy o podatku tonażowym przychody uzyskane przez armatora będącego podatnikiem podatku tonażowego ze sprzedaży statku, w części niewykorzystanej na nabycie własności, remont, modernizację lub przebudowę innego statku, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym, lecz stawką ryczałtową w wysokości 15 %.
- (13) Osoby fizyczne lub osoby będące współnikami spółki osobowej podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych korzystają ze specjalnych dodatkowych środków. Przysługuje im prawo do odliczenia:
- od kwoty podatku tonażowego, kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych⁽⁸⁾, zapłaconej przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 6 Ustawy o podatku tonażowym); oraz

- od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, kwoty składek na ubezpieczenia społeczne określonych w Ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁽⁹⁾, zapłaconych przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 4 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym).

- (14) Kwota składek na ubezpieczenia społeczne podlegająca odliczeniu nie może przekroczyć podstawy opodatkowania (art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4 Ustawy o podatku tonażowym). Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek tonażowy, nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki. W związku z powyższym odliczenie kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne może anulować należną kwotę podatku tonażowego, nie może jednak sprawić, że będzie ona ujemna.
- (15) Armator opodatkowany podatkiem tonażowym musi dostarczyć odpowiednie dokumenty stwierdzające faktyczne poniesienie przez niego wydatków na cele ubezpieczenia zdrowotnego oraz ubezpieczeń społecznych.
- (16) Władze polskie wyjaśniają, że odliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe zgodnie z art. 4 ust. 3 oraz art. 6 przysługują jedynie armatorom będącym osobami fizycznymi i tym samym nie obejmują armatorów będących osobami prawnymi. Władze polskie twierdzą, że taki system odliczeń wynika ze specyfiki funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w Polsce. Wskazały one, że system ten nie przewiduje obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prawne w związku z prowadzoną przez nie działalnością.
- (17) W tym zakresie, z polskiego systemu podatkowego, w szczególności z Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz Ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁽¹⁰⁾, wynika, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych możliwe jest odliczenie składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy opodatkowania oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości podatku. Zdaniem władz polskich zasadą jest kompensowanie poprzez system podatku dochodowego składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne płaconych przez podatników (osoby fizyczne). To właśnie dlatego, według władz polskich, wprowadzona została możliwość odliczenia tego rodzaju składek od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, względnie od podatku tonażowego.
- (18) Władze polskie utrzymują również, że wyłączenie możliwości kompensaty tych składek poprzez podatek tonażowy w odniesieniu do armatorów będących osobami fizycznymi stawiałoby ich w gorszej sytuacji niż innych płatników podatku dochodowego od osób fizycznych. W konsekwencji stanowiłoby to niczym nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji prawnej podatników w odniesieniu do możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w zależności od formy opodatkowania. Kompensata tych składek nie jest zatem związana jedynie z podatkiem tonażowym.

⁽⁸⁾ Dziennik Ustaw z 2004 r., nr 210, poz. 2135, z późn. zm.

⁽⁹⁾ Dziennik Ustaw z 2007 r., nr 11, poz. 74, z późn. zm.

⁽¹⁰⁾ Dziennik Ustaw z 1998 r., nr 144, poz. 930, z późn. zm.

- (19) Władze polskie podkreślają, że odpowiednie przepisy Ustawy o podatku tonażowym nie pozwalają na odliczenie od podatku tonażowego składek zapłaconych przez członków załogi zatrudnionych na pokładzie statków lub innych pracowników armatorów.

2.4. Cel programu

- (20) Program opiera się na wprowadzeniu środków podatkowych na rzecz sektora gospodarki morskiej związanego z międzynarodowym transportem morskim. Ma on na celu zachęcenie do powrotu do — aktualnie prawie pustego — polskiego rejestru statków handlowych przewidywanej ilości ok. 96 statków, zwiększenie zatrudnienia wspólnotowych marynarzy oraz zatrudnienia w sektorze morskim na lądzie.
- (21) Według władz polskich, Ustawa o podatku tonażowym ma na celu zmniejszenie negatywnych skutków »przeflagowania« statków polskich armatorów pod obce bandery, takich jak:
- spadek zatrudnienia w gospodarce morskiej;
 - utrata przez Polskę morskiego »know-how«;
 - dodatkowe koszty ponoszone przez kontrolę państwa portu (Port State Control) państw Unii Europejskiej przy kontroli statków polskich pływających pod »wygodnymi banderami«;
 - bojkotowanie polskich statków pływających pod »wygodnymi banderami« przez Międzynarodowy Związek Transportowców;
 - brak możliwości korzystania przez polskich armatorów z instrumentów polityki żegludowej Unii Europejskiej, skierowanych wyłącznie do statków podnoszących bandery państw członkowskich Unii Europejskiej.
- (22) Z analiz i symulacji przeprowadzonych przez władze polskie wynika, że wprowadzenie podatku tonażowego spowoduje stopniowy powrót statków polskich pod banderę narodową, a także przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu eksploatacji statków morskich przez armatorów krajowych. Zarówno każde powiększenie Polskiego Rejestru Statków, jak i każde nowe działanie w ramach żegludgi na terenie Polski przeprowadzone w celu skorzystania z proponowanego podatku, doprowadzi do zwiększenia zatrudnienia.

2.5. Budżet

- (23) Polski system podatku tonażowego będzie finansowany przez redukcję wpływów do budżetu państwa. Niemniej jednak władze polskie nie są w stanie ocenić wysokości dochodów fiskalnych, które zostaną utracone. Szacowany dochód z podatku tonażowego wyniesie ok. 0,175 mln EUR rocznie.

2.6. Czas trwania programu

- (24) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. władze polskie zobowiązały się do ograniczenia czasu stosowania podatku tonażowego do okresu 10 lat oraz do ponownego zgłoszenia programu po upływie tego 10-letniego okresu. W związku z tym analizowany tu program po jego zatwierdzeniu wejdzie w życie na lata 2007-2016.

2.7. Kryteria kwalifikacji

2.7.1. Kwalifikujące się statki

- (25) Statkiem kwalifikującym się do objęcia podatkiem jest statek morski o polskiej przynależności wykorzystywany w międzynarodowym transporcie morskim i spełniający wszystkie warunki dopuszczenia do żegludgi na morzu. Uznanie statku za statek morski wymaga uzyskania świadectwa zgodnie z Międzynarodową konwencją w sprawie linii ładunkowych lub Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

2.7.2. Kwalifikująca się działalność

- (26) Podatek tonażowy obejmie wyłącznie armatorów prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług w morskiej żegludze międzynarodowej z wykorzystaniem statków o pojemności powyżej 100 GT. Działalnością kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym jest:
- (i) transport ładunków i/lub pasażerów,
 - (ii) ratownictwo pełnomorskie (statki ratownicze oraz używane do transportu osób na morzu),
 - (iii) holowanie pełnomorskie, pod warunkiem że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku podatkowego przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi transportu morskiego innego niż holowanie do portu i z portu,
 - (iv) pogłębianie, pod warunkiem, że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.
- (27) W Ustawie o podatku tonażowym pod pojęciem żegludgi międzynarodowej należy rozumieć żeglugę morską wykonywaną między portami polskimi a portami zagranicznymi, żeglugę morską między portami zagranicznymi lub żeglugę morską między portami polskimi, pod warunkiem, że podróż ta stanowi odcinek dalszej podróży morskiej do portu zagranicznego. W związku z tym, żegluga jedynie w granicach Polski (kabotaż) nie może zostać objęta podatkiem tonażowym na podstawie obecnej Ustawy o podatku tonażowym.

- (28) Dodatkowo pewna działalność pomocnicza związana z usługami w zakresie transportu towarów lub pasażerów lub mająca na celu wspomaganie działalności głównej może również podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Artykuł 3 ust. 2 Ustawy o podatku tonażowym wymienia działania pomocnicze, które również mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, pod warunkiem, że mają związek ze świadczeniem kwalifikujących się usług wymienionych powyżej. Działalność pomocnicza, to działalność w zakresie:

- (i) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- (ii) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- (iii) prowadzenia terminali pasażerskich,

- (iv) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- (v) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- (vi) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- (vii) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym,
- (viii) zarządu nad statkami,
- (ix) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku,
- (x) działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku.
- (29) Artykuł 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym zawiera wykaz działalności, która nie może podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym:
- (i) poszukiwania, badania geologiczne oraz wydobywanie zasobów mineralnych z dna morskiego,
 - (ii) rybołówstwo lub przetwórstwo rybne,
 - (iii) budowa portów morskich, budowa i remont infrastruktury portowej lub urządzeń portowych,
 - (iv) budowa elektrowni wiatrowych,
 - (v) budowa rurociągów przesyłowych na dnie morza,
 - (vi) budowa dróg wodnych lub pogłębianie dna dróg i zbiorników wodnych,
 - (vii) prace podwodne,
 - (viii) świadczenie usług pilotowych w granicach portów morskich,
 - (ix) żegluga pasażerska w granicach portów i przystani morskich,
 - (x) edukacja, badania naukowe, sport lub transport rekreacyjny,
 - (xi) eksploatacja statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugaowej,
 - (xii) holowanie, chyba że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi holowania innego niż holowania do i z portu oraz w granicach portu,
 - (xiii) pogłębianie, chyba że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pelnym morzu.
- 2.7.3. Kwalifikujące się podmioty
- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator to osoba fizyczna lub osoba prawna, spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, spółka cywilna, spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna lub spółka kapitałowa w organizacji, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w Polsce i posiadająca ważny Dokument Zgodności wydany zgodnie z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu⁽¹⁾. Armator taki musi spełniać przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawiać żeglugę statkiem morskim własnym lub cudzym,
 - być właścicielem statku, nie uprawiając jednocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym, lub
 - zarządzać cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy.
- (32) Władze polskie dokładniej określają⁽¹²⁾, że przedsiębiorstwa kwalifikujące się do objęcia podatkiem mogą być:
- osobami fizycznymi, spółkami cywilnymi osób fizycznych, spółkami jawnymi osób fizycznych oraz spółkami komandytowo-akcyjnymi, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, usług i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 800 000 EUR,
 - spółkami handlowymi (osobowymi i kapitałowymi, w tym również w organizacji), a także innymi osobami prawnymi,
 - zagranicznymi osobami prawnymi, zagranicznymi jednostkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz zagranicznymi osobami fizycznymi, prowadzącymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność osobiście, przez osobę upoważnioną lub przy pomocy pracowników — w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na wielkość przychodów,
 - innymi jednostkami nie wymienionymi powyżej, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych — od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.
- (33) W związku z zarządzaniem strategicznym, przedsiębiorstwo objęte podatkiem tonażowym musi podejmować decyzje w kwestii znacznych wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Przy ocenie powyższych kwestii, władze polskie wezmą pod uwagę stopień, w jakim zagraniczni pracownicy pracują pod kierunkiem pracowników polskich. lub w jakim odpowiadają przed pracownikami polskimi. W ocenie czy strategiczna działalność przeprowadzana jest z terytorium Polski ważne również będzie umiejscowienie głównej siedziby, włączając w to miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz miejsce, z którego podejmowane są decyzje zarówno rady nadzorczej, jak i zarządu.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Infrastruktury (WE) nr 4/2005, poz. 28.

⁽¹²⁾ Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dziennik Ustaw z 2002 r., nr 76, poz. 694, z późn. zm.

(34) W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe sprawdzają, czy działalność w zakresie planowania tras, przyjmowania rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenia statku, zarządzania i szkolenia pracowników, technicznego zarządzania statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, ma miejsce w Polsce. Znaczenie ma także zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale, itp. w Polsce oraz zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem personelu umiejscowionego w Polsce. Fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce może działać jako dodatkowy argument na poparcie elementów wskazanych powyżej. W każdym razie przedsiębiorstwo musi przejść obie części oceny: badanie zarządzania strategicznego oraz zarządzania komercyjnego, z wynikiem pozytywnym.

(35) Podsumowując, przedsiębiorstwo kwalifikujące się do objęcia pomocą musi spełniać trzy kryteria:

- podlegać opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób prawnych lub podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- wykorzystywać w swej działalności kwalifikujące się statki, pływające pod polską banderą;
- oraz wykonywać nad nimi zarząd strategiczny i komercyjny z terytorium Polski.

2.7.4. Środki zabezpieczające

(36) System pomocy przewiduje pewne środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań w Polsce lub w innych krajach, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji.

(37) Po pierwsze należy przypomnieć, że podatek tonażowy będzie funkcjonował w ramach polskiego systemu podatkowego. System ten opiera się głównie na:

- Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15 lutego 1992 r. ⁽¹³⁾; oraz
- Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽¹⁴⁾.

2.7.5. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek na zasadzie ceny rynkowej

(38) Przepisy dwóch wyżej wspomnianych obecnie obowiązujących ustaw podatkowych zawierają uregulowania uniemożliwiające »przerzucanie« dochodu ze spółki stowarzyszonej nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do spółki opodatkowanej tym podatkiem. Artykuł 11 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ⁽¹⁵⁾ (i odpowiednio art. 25 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ⁽¹⁶⁾) stanowi, że jeśli podatnicy powiązani są ze sobą w sposób ustalony lub narzucony przez te przepisy, i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną

ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Władze polskie są zdania, że zasada ta odnosi się również *mutatis mutandis* do transakcji między spółkami stowarzyszonymi opodatkowanymi podatkiem tonażowym a spółkami stowarzyszonymi nieopodatkowanymi tym podatkiem. W tym celu dochody takich podatników określa się w drodze oszacowania przy zastosowaniu metod wskazanych w odpowiedniej ustawie podatkowej (tj. w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych lub Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

(39) Dodatkowo, zgodnie z art. 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy zawierają transakcje z podmiotami powiązanymi mają obowiązek sporządzania szczególnej dokumentacji podatkowej. Istnieje obowiązek przedłożenia takiej dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Dokumentacja ta musi stanowić dowód na to, że przeprowadzone transakcje nie różnią się od transakcji zawieranych przez podmioty niezależne, a jeśli odbiegają od transakcji rynkowych, należy udokumentować, że jest to uzasadnione racjonalnymi przesłankami. Przepisy obu ustaw o podatku dochodowym przewidują szczególną stawkę podatku w wysokości 50 %, która ma zastosowanie do oszacowanego dochodu podatników podlegających opodatkowaniu w Polsce, jeśli podatnicy ci nie przedstawią organom podatkowym wymaganej przez przepisy dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanymi z nimi spółkami.

(40) Przepisy te będą stosowane również w odniesieniu do podatników opodatkowanych podatkiem tonażowym będących jednocześnie płatnikami podatku dochodowego w odniesieniu do działalności, która nie kwalifikuje się do objęcia podatkiem tonażowym. Obowiązujące przepisy prawne umożliwiają dokonywanie weryfikacji osiągniętego zysku poprzez sprawdzenie kosztów uzyskania przychodów i kosztów podatkowych. Natomiast w przypadku podatku tonażowego opodatkowaniu podlega inna kategoria dochodu niezwiązana z przychodami i kosztami w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Jest ona uzależniona jedynie od tonażu posiadanych statków i okresu ich eksploatacji.

(41) W związku z powyższym Polska uważa, że ustawodawstwo podatkowe zawiera już środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści oparte na zasadzie ceny rynkowej, które są wystarczające do wykrycia i skorygowania transakcji między podmiotami powiązanymi, zawieranych po cenie innej niż cena rynkowa.

2.7.6. Odrębna księgowość

(42) Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o podatku tonażowym działalność armatora objętą podatkiem tonażowym należy oddzielić od innych rodzajów prowadzonej przez niego działalności.

⁽¹³⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 54, poz. 654, z późn. zm.

⁽¹⁴⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁵⁾ Por. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Por. przypis 14.

(43) Armatorzy podlegający Ustawie o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. ⁽¹⁷⁾, tj. ci, którzy zarejestrowali swą działalność lub główne miejsce zarządzania w Polsce, zobowiązani są w prowadzonej ewidencji księgowej do oddzielenie aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym oraz tych, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Ponadto armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani prowadzić w okresie opodatkowania podatkiem tonażowym odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością objętą tym podatkiem.

(44) Polskie ustawodawstwo podatkowe ⁽¹⁸⁾ zezwala organom podatkowym na dokonanie, jeśli to konieczne, określenia zysków z różnego rodzaju działalności prowadzonej przez podatników w drodze oszacowania. Podatnicy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej (lub księgi przychodów i rozchodów w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych) w sposób zapewniający możliwość określenia wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za dany rok podatkowy. W przedstawianych przez siebie dokumentach armatorzy objęci podatkiem tonażowym muszą uwzględnić środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne oraz wszelkie informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych.

(45) W sytuacji gdy armator objęty podatkiem tonażowym prowadzi działalność objętą podatkiem tonażowym oraz inną działalność objętą podatkiem dochodowym, wówczas jest on zobowiązany w ewidencji księgowej wyodrębnić przychody i związane z nimi koszty, pochodzące z obu rodzajów działalności. W ten sposób obowiązujące przepisy podatkowe uniemożliwiają transfer dochodów lub zysku z działalności nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do działalności nim opodatkowanej.

(46) W konsekwencji władze polskie są zdania, że obecne ustawodawstwo podatkowe w wystarczający sposób określa zasady podziału nie tylko przychodów i kosztów, lecz także zadłużenia i kapitalizacji w odniesieniu do podatku tonażowego w zakresie działalności objętej oraz nieobjętej tym podatkiem.

2.7.7. Minimalny udział we własności floty

(47) Ustawa o podatku tonażowym nie ustanawia wymogu minimalnego udziału armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym we własności floty. W szczególności dochody z czarterowania statków na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie lub z komercyjnego zarządzania cudzymi statkami mogą najwyraźniej bez żadnych ograniczeń zostać objęte podatkiem tonażowym.

2.7.8. Zasady dotyczące nakładów finansowych

(48) Żadne ulgi podatkowe, takie jak amortyzacja majątku, nie przysługują w odniesieniu do części nakładów finansowych netto związanej z działalnością objętą podatkiem tonażowym. Aktywa brane pod uwagę w odniesieniu do działalności objętej podatkiem tonażowym to kwalifikujące się statki, aktywa trwałe częściowo lub w całości wykorzystywane do wykonywania tej działalności oraz aktywa łatwo zbywalne i powiązane. Jedynie ta część kosztów odsetek oraz strat kursowych, która związana jest z działalnością nieobjętą podatkiem tonażowym, będzie podlegać odliczeniu od dochodu pochodzącego z działalności opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób prawnych.

2.7.9. Opcja »wszystko albo nic«

(49) Artykuły 3 oraz 4 Ustawy o podatku tonażowym stanowią, że armator opodatkowany podatkiem tonażowym rozlicza w ten sposób całą działalność kwalifikującą się do objęcia tym podatkiem wykonywaną z wykorzystaniem wszystkich posiadanych statków kwalifikujących się do objęcia tym podatkiem. Nie jest możliwe wybiórcze korzystanie z systemu podatku tonażowego.

(50) Zasadę tą stosuje się także w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa z danej grupy przedsiębiorstw kwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym podlegające opodatkowaniu w Polsce muszą przyjąć sposób opodatkowania podatkiem tonażowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności kwalifikujących się do objęcia podatkiem tonażowym, w momencie gdy jedno z nich wybierze ten sposób opodatkowania.

(51) Zasada ta ma celu uniknięcie sytuacji, w której armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym wybieraliby opodatkowanie podatkiem tonażowym w odniesieniu do statków przynoszących dochody, zachowując opodatkowanie zwyczajnym podatkiem dochodowym tej części floty, która przynosi straty. W Ustawie o podatku tonażowym brak jest szczegółowych przepisów dotyczących grup przedsiębiorstw, gdyż znajdują się one w Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(52) Jako grupę przedsiębiorstw należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane przez jedną osobę fizyczną, lub w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie jest kontrolowane w ten sposób, to przedsiębiorstwo oraz inne przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane. Zgodnie z tymi przepisami osoba kontroluje przedsiębiorstwo, jeśli jest zdolna do kontrolowania lub nabycia kontroli, w sposób bezpośredni lub pośredni, działalności tego przedsiębiorstwa.

(53) Zgodnie z art. 11 Ustawy o podatku tonażowym, w przypadku połączenia się armatorów, z których przynajmniej jeden opodatkowany jest podatkiem tonażowym lub w przypadku, gdy armator opodatkowany podatkiem tonażowym przejmuje innego armatora, nowo utworzone przedsiębiorstwo będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem tonażowym w odniesieniu do całości posiadanej kwalifikującej się floty.

⁽¹⁷⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 24a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(54) Kierując się tą samą logiką, w celu uniemożliwienia wybiórczego korzystania przez armatorów z tego systemu, tj. uniemożliwienia stosowania strategii polegającej na jednoczesnym wyborze najkorzystniejszych aspektów podatku dochodowego i podatku tonażowego w odniesieniu do kwalifikujących się rodzajów działalności, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mogą przez określony czas zrezygnować z tej formy opodatkowania. Okres ten, nazwany „okresem opodatkowania podatkiem tonażowym» wprowadzony został do ustawy w celu uniemożliwienia armatorom dowolnej zmiany formy opodatkowania z podatku tonażowego na podatek dochodowy zależnie od posiadanych aktualnie długów lub dochodów. Okres opodatkowania podatkiem tonażowym określony w Ustawie o podatku tonażowym wynosi 5 lat.

2.8. Bandera

(55) Zgłoszony przez Polskę system podatku tonażowego ściśle związany jest z podnoszoną banderą, tzn. ze spełnieniem przez kwalifikujące się statki warunku zarejestrowania w polskim rejestrze okrętowym.

2.9. Inne programy pomocy

(56) Na gruncie posiadanych przez Komisję informacji, nie istnieje obecnie żaden system pomocy na rzecz transportu morskiego w Polsce.

2.10. Zobowiązania strony polskiej

(57) Władze polskie zobowiązały się w swoim zgłoszeniu do:

- przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących zmian stanu zarejestrowanej w Polsce floty oraz zatrudnienia marynarzy, wskazujących liczbę armatorów lub grup armatorów objętych podatkiem tonażowym; oraz
- ponownego zgłoszenia systemu podatku tonażowego po upływie okresu 10 lat ⁽¹⁹⁾.

3. OCENA POMOCY

3.1. Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(58) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Armatorzy, którzy zostaną objęci podatkiem tonażowym przed końcem 2016 roku, zatrzymają prawo do korzystania z przedłożonego do ponownej oceny programu przez okres 10 lat.

(59) Dzięki systemowi podatku tonażowego, władze polskie przewidują przyznanie pomocy poprzez obniżenie podatków, które w innym wypadku musiałyby ponosić przedsiębiorstwa w tym sektorze, przy użyciu zasobów państwowych, faworyzując przez to pewien rodzaj działalności, w związku z faktem, że środek ten odnosi się do sektora międzynarodowego transportu morskiego. Tego rodzaju pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi, ponieważ działalność w zakresie transportu morskiego prowadzona jest głównie na poziomie międzynarodowym. W związku z tym, Komisja uznaje, że środek dotyczy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze polskie nie próbowały zakwestionować tej oceny. Niniejsza opinia Komisji zgodna jest z poprzednią praktyką Komisji w tym zakresie ⁽²⁰⁾.

3.2. Podstawa prawna oceny

(60) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych sektorów gospodarki może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy nie zakłóca, w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, warunków wymiany handlowej i stanowić podstawę do wyłączenia jej spod ogólnego zakazu pomocy państwa. Komisja uznaje, że art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE stanowi zatem stosowną podstawę prawną do analizy niniejszego programu pomocy.

(61) W tym konkretnym przypadku pomoc dla sektora morskiego musi być zbadana w świetle Wytocznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽²¹⁾ z 2004 r. (dalej zwanych »Wytocznymi«). Wytoczne te określają warunki, na jakich zezwala się państwom członkowskim na tworzenie niektórych programów pomocy państwa w celu wsparcia przemysłu transportu morskiego, jeśli służą one realizacji ogólnych celów takich, jak:

- udoskonalenie bezpiecznego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego,
- zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrotu pod te bandery,
- wspieranie konsolidacji konglomeratu morskiego posiadającego siedziby w państwach członkowskich, przy jednoczesnym utrzymaniu wszechstronnie konkurencyjnej floty na rynkach światowych,
- utrzymanie i udoskonalenie morskiego know-how oraz ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy z państw członkowskich UE i państw EFTA, a także
- wspieranie promocji nowych usług w dziedzinie transportu morskiego bliskiego zasięgu zgodnie z białą księgą poświęconą polityce transportowej Wspólnoty.

⁽²⁰⁾ Wytoczne wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego; Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3. W szczególności rozdział 3.1, w którym mowa, że: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa.«

⁽²¹⁾ Wytoczne wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3.

3.3. Poprzednie decyzje dotyczące podobnych programów pomocy w państwach członkowskich

- (62) W przeciągu ostatnich 11 lat Komisja zatwierdziła na wyżej wspomnianej podstawie prawnej wiele programów pomocowych na rzecz sektora transportu morskiego opartych na podatku tonażowym, w których zawarte były podobne przepisy ⁽²²⁾.
- niderlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 738/95, zatwierdzona dnia 20 marca 1996 r.);
 - niemiecki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 396/98, zatwierdzona dnia 25 listopada 1998 r.);
 - angielski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 790/99, zatwierdzona dnia 2 sierpnia 2000 r.);
 - hiszpański system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 736/01, zatwierdzona dnia 27 lutego 2002 r.);
 - duński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 563/01, zatwierdzona dnia 12 marca 2002 r.);
 - fiński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 195/02, zatwierdzona dnia 16 października 2002 r.);
 - irlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 504/02, zatwierdzona dnia 11 grudnia 2002 r.);
 - belgijski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 433/02, zatwierdzona dnia 19 marca 2003 r.);
 - francuski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 737/02, zatwierdzona dnia 13 maja 2003 r.);
 - system opodatkowania podatkiem tonażowym w hiszpańskim Kraju Basków (pomoc N 572/02, zatwierdzona dnia 5 lutego 2003 r.);
 - włoski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 114/04, zatwierdzona dnia 20 października 2004 r.);
 - litewski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 330/05, zatwierdzona dnia 19 lipca 2006 r.).

3.4. Ocena zgodności

- (63) Rozdział 3.1 Wytycznych wyraźnie wskazuje na system opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym

⁽²²⁾ Tekst większości tych decyzji dostępny jest w języku(-ach) oficjalnym(-ych) pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm. Nieautentyczne wersje w językach roboczych Komisji dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/decisions/decisions_dg_tren_en.htm.

jako przykład środków podatkowych, które »zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie« i w związku z tym mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem ⁽²³⁾.

- (64) Wytyczne wyznaczają jednakże pewne kryteria, które system taki musi spełnić, aby mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Ponadto w dotychczas przyjętych decyzjach w sprawie systemów opodatkowania podatkiem tonażowym Komisja rozwinęła przywołaną powyżej w pkt 62 ugruntowaną praktykę w sposobie oceny, czy dane zgłoszenie spełnia wspomniane kryteria, w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie.
- (65) W dalszej części niniejszego dokumentu Komisja dokona oceny zgłoszonego programu pomocy pod względem spełnienia przez niego kryteriów zawartych w Wytycznych. Ocena ta wymaga zbadania programu pod względem działalności, statków oraz przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia programem, zbadania środków zabezpieczających uniemożliwiających niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji, zbadania czy spełnione są warunki odnoszące się do pułapu określonego w rozdziale 11 Wytycznych oraz do obowiązku przedkładania sprawozdań ustanowionego w rozdziale 12 Wytycznych.

3.4.1. Badanie zakresu programu

3.4.1.1. Kwalifikująca się działalność

Podstawowa kwalifikująca się działalność

- (66) Komisja nie ma zastrzeżeń co do zgodnej z Wytycznymi możliwości objęcia podatkiem tonażowym międzynarodowego transportu morskiego ładunków i/lub pasażerów. Komisja przypomina, że w wielu spośród wyżej wspomnianych decyzji nie wprowadzano żadnego rozróżnienia pomiędzy transportem międzynarodowym a kabotażem i w związku z tym można stwierdzić, że Komisja zaaprobowała objęcie kabotażu morskiego podatkiem tonażowym. Praktyka Komisji nie stoi więc na przeszkodzie temu, aby Polska rozszerzyła system opodatkowania podatkiem tonażowym również na usługi kabotażu.
- (67) W odniesieniu do holowania, Wytyczne stanowią, że »holowanie« jest objęte zakresem ich stosowania, tylko jeżeli ponad 50 % działań holowniczych faktycznie wykonanych w danym roku przez holownik stanowi »transport morski«. Czas oczekiwania można proporcjonalnie włączyć do tej części działań wykonanych przez holownik, która stanowi »transport morski«.

⁽²³⁾ Zob. rozdział 3.1, akapit 4 i 5 wytycznych: »Tego rodzaju ulgi podatkowe, stosowane szczególnie do żeglugi morskiej, uważa się za pomoc publiczną. Pomocą publiczną jest także zastępowanie tradycyjnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym. (...) Tego rodzaju środki zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie, jak np. w sferze zarządzania bezpośrednio związanego z żeglugą morską lub w zakresie działań towarzyszących (ubezpieczenia, maklerstwo, finanse). (...) Tego rodzaju bodźce podatkowe są generalnie akceptowane«.

(68) W odniesieniu do pogłębiania Wytyczne zawierają podobne przepisy: »Niemniej rozwiązania fiskalne przewidziane dla przedsiębiorstw (takie jak podatek tonażowy) można także stosować do tych jednostek pogłębiających, których działalność polega na 'transportie morskim' — tj. transporcie dalekomorskim wydobytego materiału — przez ponad 50 % rocznego czasu pracy oraz wyłącznie w odniesieniu do takich właśnie działań transportowych«.

(69) Komisja jest zdania, że zarówno w przypadku holowania, jak i pogłębiania, odpowiednim kryterium do zmierzenia czy osiągnięto próg 50 % jest czas pracy danego holownika lub pogłębiarki w roku podatkowym, a nie, jak stanowi Ustawa o podatku tonażowym, wysokość wyprowadzonego dochodu. Mimo tego, że obliczenia oparte na wysokości dochodu mogą w niektórych przypadkach prowadzić do uzyskania takiego samego wyniku, jak obliczenia oparte na czasie pracy, na obecnym etapie Komisja uważa, że Polska musi wprowadzić zmiany lub dodatkowe wyjaśnienia do Ustawy o podatku tonażowym w tej kwestii.

(70) Komisja pragnie zwrócić uwagę Polski na fakt, że wspomniany próg może jedynie być obliczany w odniesieniu do działalności, która dokładnie odpowiada definicji transportu morskiego w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w świetle rozporządzeń Rady (EWG) nr 4055/86⁽²⁴⁾ oraz (EWG) nr 3577/92⁽²⁵⁾, do których Wytyczne bezpośrednio się odwołują. Na tej podstawie transport morski może być zdefiniowany jako »przewóz pasażerów lub towarów na rzecz klienta drogą morską między portami lub portami a urządzeniami oddalonymi od brzegu«. Dlatego też definicja oparta na zasadzie wyłączenia, jak np. na podstawie listy zawartej w art. 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym nie może być sama w sobie wystarczająca. Podobnie sam fakt, że wspomniany artykuł wyklucza holowanie z portu oraz w obrębie portu może być niewystarczający.

(71) Należy wspomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił pojęcie transportu morskiego w swoim niedawnym wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04, Komisja przeciwko Grecji, w odniesieniu do kwestii czy działalność holownicza może stanowić transport morski: »[...] charakter i cechy holowania są inne niż kabotażu, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92. Choć holowanie jest usługą z reguły świadczoną za wynagrodzeniem, nie polega ono zasadniczo na bezpośrednim przewozie pasażerów lub towarów drogą morską. Polega ono raczej na pomocy w przemieszczeniu statku, wiertnicy, platformy lub boi. Holownik, który wspomaga statek przy manewrowaniu, dostarcza mu dodatkowy napęd, lub zastępuje jego silniki w razie awarii, udziela pomocy temu statkowi przewożącemu pasażerów lub towary, lecz nie jest sam statkiem transportującym«. Trybunał stwierdził również, że rozporządzenie

(EWG) nr 3577/92 nie obejmuje »usług powiązanych, akcesoryjnych lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego«⁽²⁶⁾.

(72) W świetle cytowanego wyroku, pojęcie transportu morskiego dla celów wytycznych w zakresie pomocy państwa musi być interpretowane wąsko, jako obejmujące jedynie bezpośredni przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między dwoma portami lub portem a urządzeniami oddalonymi od brzegu. W tym kontekście Komisja wyraża wątpliwość czy ewentualne objęcie podatkiem tonażowym holowania i/lub pogłębiania, w sposób przedstawiony w zgłoszeniu, pozostaje w zgodzie z tymi zasadami.

Działalność pomocnicza w transporcie morskim

(73) Nie naruszając treści poprzednich akapitów oraz pozostając w zgodzie z kierunkami wyznaczonymi przez praktykę⁽²⁷⁾, Komisja nie sprzeciwia się objęciu przez polski system opodatkowania podatkiem tonażowym następujących rodzajów działalności pomocniczej, które pozostają w ścisłym związku ze świadczeniem usług w transporcie morskim:

- a) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- b) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- c) prowadzenia terminali pasażerskich,
- d) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- e) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- f) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- g) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym.

(74) Komisja jest zdania, że wyżej wymienione rodzaje działalności są integralną częścią transportu morskiego i muszą zostać włączone w zakres podatku tonażowego. Wymienione rodzaje działalności podlegają objęciu podatkiem tonażowym, jeśli wykonywane są bezpośrednio przez armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym.

(75) Komisja uważa, że usługi transportu morskiego w zakresie pozostałych rodzajów działalności spełniających kryteria kwalifikacji, powinny zostać podzielone na trzy główne grupy:

- komercyjne zarządzanie statkami;

⁽²⁴⁾ Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r.; Dz.U. L 378 z 31.12.1986, stanowi:

»4. Do celów niniejszego rozporządzenia przez 'usługi transportu morskiego między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi', gdzie są one z reguły świadczony za wynagrodzeniem, rozumie się:

- a) wewnątrzspółnotowe usługi żeglugowe: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między każdym portem w państwie członkowskim a każdym portem lub urządzeniem oddalonym od brzegu w innym państwie członkowskim;
- b) ruch między państwami członkowskimi a państwami trzecimi: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między portami w państwach członkowskich a portami lub urządzeniami oddalonymi od brzegu w państwie trzecim.«

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992.

⁽²⁶⁾ Zob. pkt 31 i 32 tego wyroku.

⁽²⁷⁾ Zob. np. pomoc państwa N 563/01 — Dania — duński system opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzony przez Komisję dnia 12 marca 2002 r.

- techniczne zarządzanie statkami (tankowanie paliwa, zaopatrzenie w żywność, ubezpieczenie, wydawanie świadectw zgodności statków, konserwacja, itd.); oraz
- zarządzanie załogą (umowy o pracę, odnowienie załogi, itd.).
- (76) W odniesieniu do zarządzania statkami Wytyczne stanowią, że „przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą».
- (77) Sytuację, w której statek czarterowany jest bez załogi (czarter samej łodzi) ⁽²⁸⁾, zazwyczaj traktuje się jako przybliżoną do sytuacji korzystania z własnego statku. Mimo, że osoba czarterująca statek nie posiada prawnego tytułu do statku, ponosi większą część, jeśli nie całość odpowiedzialności za zarządzanie statkiem i/lub załogą. Statek może również być czarterowany wraz z załogą (czarter na czas) ⁽²⁹⁾. W takiej sytuacji osoba czarterująca nie jest zazwyczaj odpowiedzialna za wszystkie aspekty związane z zarządzaniem. Tego rodzaju statki mogą zostać opodatkowane podatkiem tonażowym, ale z pewnymi ograniczeniami. Kwestia zarządzania staje się ważna w celu określenia czy statki spełniają warunki konieczne do objęcia podatkiem tonażowym. Komisja jest zdania, że w takich przypadkach do zachowania prawa do korzystania z podatku tonażowego nie wystarczy, aby armatorzy objęci podatkiem tonażowym prowadzili działalność jedynie w zakresie części z trzech wymienionych grup — konieczne jest łączne wypełnianie trzech wymienionych funkcji.
- (78) Można dodatkowo zacytować Wytyczne, które stanowią, że „przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą. Aby stać się uprawnionymi, armatorzy muszą w szczególności przyjąć od właściciela pełną odpowiedzialność za eksploatację statków, jak również przejąć od właściciela wszelkie prawa i obowiązki, które nakłada Kodeks ISM». W praktyce oznacza to, że jeśli armator zarządzający statkiem nie zapewnia zarządzania komercyjnego, musi wypełniać jednocześnie przynajmniej dwie pozostałe funkcje.
- (79) Inaczej mówiąc, armatorzy mogą osiągać dochody poprzez wypełnianie jednej lub dwóch z wyżej wymienionych funkcji w odniesieniu do cudzych statków. Dzieje się tak na przykład, gdy przedsiębiorstwo armatorskie zapewnia odpłatnie zarządzanie komercyjne konsorcjum przewoźników.
- (80) Pod tym względem władze polskie zmieniły treść zgłoszenia pismem z dnia 6 czerwca 2007 r. stwierdzając, że zarządzający statkiem mogą zostać objęci podatkiem tonażowym jedynie pod warunkiem, że jednocześnie będą zapewniać zarówno zarządzanie załogą, jak i techniczne zarządzanie statkami. Warunek ten odnosi się
- zarówno do przedsiębiorstw jedynie zarządzających statkami, jak i do armatorów, który świadczą na rzecz stron trzecich usługi w zakresie technicznego zarządzania statkami i/lub ich załogą w odniesieniu do floty objętej umową dotyczącą zarządzania. Przedsiębiorstwa te, jeśli spełnią powyższy warunek, zostaną opodatkowane podatkiem tonażowym obliczanym na podstawie pojemności zarządzanej przez nie floty, tak jakby były przedsiębiorstwami świadczącymi usługi w transporcie morskim.
- (81) W szczególności w odniesieniu do zarządzania statkami władze polskie przypomniały, że na podstawie art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator, który zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz może zostać opodatkowany podatkiem tonażowym pod warunkiem, że posiada ważny Dokument Zgodności, stwierdzający, że zarządzający statkiem przejmuje od armatora wszystkie prawa i obowiązki nałożone przez Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem.
- (82) W odróżnieniu od zarządzania statkiem, zarządzanie komercyjne polega na wypełnianiu wszystkich obowiązków handlowych oraz wzięciu odpowiedzialności za stosunki z klientami w imieniu armatora lub osoby czarterującej statek. Dzieje się tak np. w sytuacji, kiedy przedsiębiorstwu armatorskiemu powierza się sprawowanie zarządzania konsorcjum przewoźników, do którego samo należy. Komisja rozumie, że opłaty pochodzące z takiego zarządzania komercyjnego objęte są opodatkowaniem jako „opłaty brokerskie», o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 9 Ustawy o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.
- (83) W każdym z tych przypadków Komisja jest zdania, że można zaakceptować opodatkowanie tego typu dochodów podatkiem tonażowym z powodu konieczności zachowania pewnej elastyczności, jednakże możliwość objęcia tym podatkiem musi być ograniczona w sposób, który sprawi, że przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym nie stracą cech przedsiębiorstw świadczących usługi w transporcie morskim.
- (84) W związku z tym Komisja uważa, że dochody płynące z zarządzania statkami we własnym lub w cudzym imieniu mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, jeśli armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia:
- albo jednoczesne zarządzanie załogą i techniczne zarządzanie danymi statkami,
 - albo ich zarządzanie komercyjne,
- pod warunkiem, że tonaż tych statków nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia jednocześnie zarządzanie załogą, zarządzanie techniczne i komercyjne ⁽³⁰⁾.
- (85) Komisja przypomina, że tonaż statków, w odniesieniu do których armator spełnia niektóre funkcje w cudzym imieniu musi również być brany pod uwagę przy obliczaniu podstawy opodatkowania.

⁽²⁸⁾ Umowy o czarter samej łodzi są zazwyczaj długoterminowe i obejmują czasem nawet całą długość życia statku.

⁽²⁹⁾ Kontrakty czarterowe na czas często obejmują krótszy okres i są zazwyczaj zawierane w przypadku, kiedy armator w danym momencie nie posiada wystarczającej pojemności, a inne przedsiębiorstwo armatorskie dysponuje pojemnością przekraczającą własne potrzeby.

⁽³⁰⁾ Niniejsza zasada została wypracowana w praktyce przez Komisję w odniesieniu do czarterowanych statków w decyzji N 563/01 — Dania — Podatek tonażowy, zatwierdzonej dnia 12 marca 2002 r.

- (86) Kończąc należy powiedzieć, że Komisja nie jest przeciwna włączeniu do podatku tonażowego dochodów pochodzących z następującej działalności (art. 3 ust. 2 pkt 8, 9 i 10 Ustawy o podatku tonażowym): „zarząd statkami; „świadczenie usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku»; „działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku» pod warunkiem, że całkowity tonaż statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje samodzielnie jednoczesnego zarządzania technicznego, komercyjnego i zarządzania załogą, nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których wykonuje takie zarządzanie. Zasada ta ma służyć zapewnieniu, aby program pozostawał w zgodzie z praktyką Komisji, z której wynika, że system opodatkowania podatkiem tonażowym dotyczy właścicieli statków.
- (87) Na obecnym etapie oceny zgłoszenia Komisja ma wątpliwości czy powyższy warunek został w nim spełniony. W ocenie Komisji władze polskie nie dostarczyły jak dotąd wystarczających wyjaśnień w tej kwestii. W związku z tym Komisja wyraża wątpliwości w odniesieniu do zgodności zgłoszonego środka pod wspomnianym względem.
- #### 3.4.1.2. Kwalifikujące się statki
- (88) Ustawa o podatku tonażowym zawiera warunek powiązania z banderą. Pozostaje to w zgodności z założeniami polityki Komisji, przyczyniając się do dążenia do powrotu pod bandery europejskie statków kontrolowanych przez interesy Wspólnoty. W związku z tym warunek powiązania z banderą ustanowiony w rozdziale 3.1 akapit 8 Wytycznych automatycznie uważa się za spełniony.
- (89) W odniesieniu do charakteru powiązania między armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym a statkami wykorzystywanymi przez niego do prowadzenia działalności, Komisja nie widzi przeszkód w objęciu podatkiem tonażowym zysków pochodzących z działalności wykonywanej na pokładzie kwalifikujących się statków posiadanych przez armatora lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi.
- (90) Niemniej jednak włączenie do podatku tonażowego statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje zarządzania załogą, ani nie zapewnia obsługi technicznej tych statków, jest (jak wskazano powyżej) zależne od spełnienia pewnych warunków. Statki te są zazwyczaj czarterowane na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie. W odniesieniu do tej kwestii praktyka ustalona przez Komisję wymaga, aby flota objęta podatkiem tonażowym czarterowana na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie nie przekraczała czterokrotności tonażu posiadanej floty lub floty czarterowanej na zasadzie czarteru samej łodzi.⁽³¹⁾ Nałożenie takiego warunku ma na celu uniknięcie przyznawania prawa do korzystania z podatku tonażowego podatnikom niebędącym właścicielami statków.
- (91) Komisja pragnie zauważyć, że Polska nie wprowadziła w zgłoszonym systemie pomocy żadnych zmian w celu włączenia tego typu warunku do systemu opodatkowania podatkiem tonażowym.
- (92) Mimo że głównym celem Wytycznych oraz omawianych w nich środków jest odpowiedź na kwestię konkurencyjności pomiędzy statkami pływającymi pod banderami Wspólnoty a statkami zarejestrowanymi w rejestrach otwartych, Komisja musi być świadoma istnienia ryzyka stworzenia sytuacji nieuczciwej przewagi pomiędzy armatorami wykorzystującymi statki zarejestrowane w różnych państwach członkowskich. Wytyczne bezpośrednio odwołują się do „konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi⁽³²⁾» oraz „coraz większej zbieżności w podejściu państw członkowskich do pomocy dla żeglugi morskiej». W związku z tym Komisja musi „utrzymywać bieżącą, sprawiedliwą równowagę⁽³³⁾» (akapit 18) i pozostawać „świadoma konieczności utrzymania wysokiego podobieństwa i zbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w obrębie Wspólnoty».
- (93) W związku z faktem, że władze polskie nie odniosły się do kwestii zawężenia możliwości opodatkowania podatkiem tonażowym statków czarterowanych na zasadzie czarteru na czas poprzez wprowadzenie kryterium czterokrotności tonażu statków będących własnością armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi, Komisja musi na tym etapie wyrazić wątpliwość co do zgodności zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem.
- #### 3.4.1.3. Przedsiębiorstwa spełniające kryteria
- (94) Komisja nie widzi przeszkód, aby Ustawa o podatku tonażowym objęła spółki podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w Wytycznych⁽³⁴⁾.
- (95) Niemniej jednak polski system opodatkowania podatkiem tonażowym jest szczególny, ponieważ w odróżnieniu od systemów opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzonych do tej pory przez Komisję, objęte mogą nim zostać osoby fizyczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Na gruncie posiadanej przez siebie wiedzy Komisja stwierdza, że nie posiada ona jak do tej pory żadnego doświadczenia w odniesieniu do systemów opodatkowania podatkiem tonażowym obejmujących swoim zakresem osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Należy przypomnieć, że sformułowania użyte w Wytycznych wskazują na bezpośrednią zależność między podatkiem tonażowym a podatkiem dochodowym od osób prawnych⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja zwraca się z prośbą do władz polskich o dostarczenie dodatkowych wyjaśnień w tej kwestii.

⁽³²⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 2 Wytycznych.

⁽³³⁾ Ibidem akapit 18.

⁽³⁴⁾ Zob. na przykład rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych: »system zastępczy zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa« (podkreślenie dodano).

⁽³⁵⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych wspomniany w przypisie 28 powyżej.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 28 powyżej.

- (96) Jeśli chodzi o zarządzanie strategiczne, armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani do podejmowania strategicznych decyzji dotyczących wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Wydaje się, że w przeprowadzaniu oceny tej kwestii władze polskie będą się kierować kryterium fizycznego ulokowania niektórych pracowników, którzy muszą zostać umiejscowieni w Polsce. Znaczenie mieć będzie umiejscowienie siedziby, miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz usytuowanie ciał zarządzających, jak rada zarządzająca i zarząd, które powinny znajdować się w Polsce. W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe dokonają oceny tego, czy takie działania jak planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenie statku, zarządzanie i szkolenie pracowników, techniczne zarządzanie statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, mają miejsce w Polsce. Inne czynniki, jak zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale etc. w Polsce, zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem pracowników umiejscowionych w Polsce oraz fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce mogą nadać dodatkowego znaczenia elementom wskazanym powyżej.
- (97) Tak restrykcyjne warunki (określone w pkt 33 i 34 powyżej) wydają się zmniejszać możliwość zakładania drugiej siedziby w Polsce przez przedsiębiorstwa armatorskie z innych państw członkowskich oraz korzystania przez nie z omawianego środka, co w konsekwencji może zniechęcać do zakładania drugiej siedziby. W związku z powyższym wydaje się, że tego rodzaju restrykcyjne warunki mogą doprowadzić do zmniejszenia możliwości zakładania filii oraz — na podstawie oceny *prima facie*, — że mogą przyczynić się do powstania problemów i *de facto* dyskryminacji i wpłynąć na ograniczenie swobody przedsiębiorczości. W związku z tym Komisja musi na obecnym etapie postępowania, wyrazić wątpliwość co do zgodności tych warunków ze wspólnym rynkiem.
- (98) Ponadto, niezależnie od tego czy rozszerzenie podatku tonażowego na przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jest zgodne ze wspólnym rynkiem, Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności możliwości odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne odpowiednio od kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.
- (99) Po pierwsze, jako że systemy opodatkowania podatkiem tonażowym oparte są na fikcyjnym przychodzie określonym na podstawie tonażu statków, a nie realnych dochodach, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mają prawa korzystania z tych odliczeń (odpisów amortyzacyjnych i innych przywilejów podatkowych), które stanowią część ogólnego systemu opodatkowania.
- (100) Władze polskie argumentowały, że ponieważ każda osoba fizyczna lub prawna podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma w polskim systemie podatku dochodowego prawo do tego typu odliczeń, podatnicy opodatkowani podatkiem tonażowym również powinni mieć do tego prawo. Mimo wszystko Komisja ma wątpliwości dotyczące tej argumentacji. Systemy opodatkowania podatkiem tonażowym tworzone są w celu zastąpienia, a nie w celu dopełnienia zwykłych systemów opodatkowania armatorów, a więc w konsekwencji armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie zachowują prawa do dokonywania odliczeń, z których normalnie mogliby korzystać. To rozumowanie powinno mieć zastosowanie również w przypadku, gdy armator jest osobą fizyczną opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (101) Reasumując, Komisja ma wątpliwości co do kwestii czy w sytuacji, gdy istnieje możliwość objęcia przez podatek tonażowym także osób podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, odliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz na ubezpieczenia społeczne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę ogólną zasadę zabraniającą odliczeń w ramach systemów opodatkowania podatkiem tonażowym.

3.4.2. Ocena środków zabezpieczających

- (102) Aby system opodatkowania podatkiem tonażowym spełniał warunki określone w Wytocznych, muszą mu towarzyszyć odpowiednie środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań nie związanych z żeglugą morską, a także uniemożliwiający uchylanie się od opodatkowania ⁽³⁶⁾.

3.4.2.1. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek oparta na zasadzie ceny rynkowej

- (103) Komisja uważa, że państwo członkowskie wprowadzające podatek tonażowy ma obowiązek zapewnienia, aby obowiązujący na jego terenie system podatku tonażowego nie prowadził do sytuacji unikania opodatkowania za pomocą cen transferowych na szkodę innego kraju, w którym spółka stowarzyszona podlega opodatkowaniu. Komisja stwierdza, że powyższy warunek został spełniony.

⁽³⁶⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 19 Wytocznych: »We wszystkich przypadkach korzyści płynące z programów muszą ułatwiać rozwój sektora żeglugi morskiej oraz zatrudnienia w interesie Wspólnoty. W konsekwencji, opisane powyżej korzyści podatkowe muszą się ograniczać do działań związanych z żeglugą morską; skutkiem tego w przypadkach, w których przedsiębiorstwo posiadające statki jest również zaangażowane w inne działania komercyjne, wymagana będzie przejrzysta rachunkowość, zapobiegająca 'wyciekom' do działań niezwiązanych z żeglugą. Takie podejście powinno wspierać konkurencyjność żeglugi morskiej Wspólnoty, przy zobowiązaniach podatkowych zbliżonych poziomem do stawek stosowanych gdzie indziej na świecie, utrzymując zarazem w państwie członkowskim normalną wysokość podatków od innych działań, jak również osobiste wynagrodzenia akcjonariuszy i dyrektorów«.

3.4.2.2. Odrębna księgowość

- (104) Komisja stwierdza, że w związku z faktem, iż Ustawa o podatku tonażowym stawia jasny wymóg prowadzenia przez armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym odrębnej księgowości dla działań objętych i działań nieobjętych tym podatkiem, powyższy wymóg uznaje się za spełniony.

3.4.2.3. Opcja »wszystko albo nic«

- (105) Ustawa o podatku tonażowym stanowi, że dokonując wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym, armator zobowiązany jest objąć nim całą swoją działalność kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym oraz wszystkie swoje statki spełniające kryteria objęcia tym podatkiem. Co więcej, Komisja przyjmuje do wiadomości, że Polska zobowiązuje się do stosowania tej zasady także w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu w Polsce grup spółek.

- (106) Komisja pragnie jednakże zauważyć, że okres opodatkowania podatkiem tonażowym, tj. okres, w którym armatorzy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem tonażowym nie mogą zrezygnować z tej formy opodatkowania, ograniczony jest w Polsce do 5 lat. Komisja pragnie zwrócić uwagę na fakt, że minimalna długość tego okresu w innych dotychczas zatwierdzonych systemach opodatkowania podatkiem tonażowym wynosi 10 lat. Jak wskazano w pkt 92, Komisja dąży do zachowania wysokiego stopnia zbieżności pomiędzy zatwierdzonymi systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w celu uniknięcia nierównego traktowania statków i armatorów wykonujących działalność pod banderami różnych państw członkowskich.

- (107) Zgoda Komisji na wprowadzenie krótszego okresu opodatkowania podatkiem tonażowym w jednym szczególnym państwie członkowskim spowodowałaby wystąpienie ryzyka naruszenia zasady równego traktowania armatorów z różnych państw członkowskich i doprowadziłaby do zaistnienia szkodliwych rozbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym, co z kolei mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której polski system opodatkowania podatkiem tonażowym byłby bardziej (lub mniej) atrakcyjny, powodując chęć przerejestrowywania statków pomiędzy państwami członkowskimi przez armatorów pragnących osiągnąć korzyści dzięki istniejącym różnicom w systemach. Komisja musi niniejszym wyrazić wątpliwość w odniesieniu do tego aspektu zgłoszonego środka i poddać go postępowaniu wyjaśniającemu.

3.4.3. Przestrzeganie pułapu finansowego

- (108) Rozdział 11 Wytycznych stanowi, że »całkowita wielkość pomocy udzielonej w ramach rozdziałów 3 do 6 nie może przekraczać całkowitej sumy podatków i składek socjalnych pobranych z tytułu działalności żeglugaowej i od marynarzy«.

- (109) Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Komisję, obecnie nie istnieje w Polsce program pomocy, z którego korzyści mogłyby sumować się z korzyściami płynącymi z niniejszego programu. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunek dotyczący pułapu określonego w wytycznych został spełniony.

3.4.4. Sprawozdania

- (110) Komisja stwierdza, że zgodnie z wymogiem ustanowionym w Wytycznych, Polska zobowiązała się do przedkładania Komisji rocznego sprawozdania na temat wprowadzania w życie systemu opodatkowania podatkiem tonażowym oraz jego skutków w odniesieniu do zarejestrowanej we Wspólnocie floty oraz do zatrudnienia wspólnotowych marynarzy.

4. WNIOSKI

- (111) W świetle powyższych rozważań Komisja, świadoma konieczności unikania rozbieżności (patrz pkt 92 powyżej) pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym we Wspólnocie, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽³⁷⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do następujących kwestii:

- możliwości dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania przez osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, które wybrały system opodatkowania podatkiem tonażowym;
- możliwości zrezygnowania z opodatkowania podatkiem tonażowym już po upływie 5 lat od momentu wyboru tej formy opodatkowania;
- możliwości objęcia podatkiem tonażowym statków, w odniesieniu do których armator nie wypełnia łącznie, we własnym imieniu lub na cudzą rzecz, trzech następujących funkcji: komercyjnego i technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
- objęcia podatkiem tonażowym holowników i pogłębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
- oceny czy wymóg, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były faktycznie podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były umiejscowione w Polsce może prowadzić do dyskryminacji *de facto* i ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów z innych państw członkowskich.

⁽³⁷⁾ Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).

- (112) W związku z powyższym Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 1⁽³⁸⁾ rozporządzenia (EWG) nr 659/1999, wzywa Rzeczpospolitą Polską do przedstawienia uwag na temat zgodności ze wspólnym rynkiem wyżej wspomnianych aspektów programu pomocy i do dostarczenia informacji, które mogą pomóc w przeprowadzeniu oceny zamierzonych środków, w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. Komisja zwraca się do władz polskich o bezzwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma wszystkim potencjalnie zainteresowanym odbiorcom.
- (113) Komisja pragnie przypomnieć władzom polskim o skutku zawieszającym art. 88 ust. 3 Traktatu WE. W tym kontekście, pragnie ona również zwrócić uwagę władz

polskich na art. 14⁽³⁹⁾ wspomnianego rozporządzenia, który stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie podlega windykacji od beneficjentów.

- (114) Komisja informuje Polskę, że udostępni zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w państwach EFTA będących sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając na jego adres kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji.“

⁽³⁸⁾ Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należyście uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

⁽³⁹⁾ Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej »decyzją o windykacji«). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications)

Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/C 300/14)

1. 2007 m. lapkričio 30 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonė „Gores Group LLC“ (toliau — „Gores Group“, JAV), pirkdama akcijas, įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, visos įmonės „Sagem Communications“ (toliau — „Sagem“, Prancūzija) kontrolę.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra ši:

— „Gores Group“: privataus kapitalo investicijos;

— „Sagem“: su ryšių technine įranga susijusi veikla, gaminant įvairių mobiliajam (taip pat nešiojamajam) ir plačiajuosčiam ryšiui skirtą įrangą galutiniams naudotojams.

3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu, Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos komunikatu dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikroms koncentracijoms pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti komunikate nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Jas Komisijai galima siųsti faksu (32-2) 296 43 01 arba 296 72 44 arba paštu su nuoroda COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications šiuo adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ OLL 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ OL C 56, 2005 3 5, p. 32.

KITI AKTAI

KOMISIJA

Paraiškos paskelbimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį

(2007/C 300/15)

Šis paskelbimas suteikia teisę užprotestuoti paraišką pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 7 straipsnį. Užprotestavimas turi būti pateiktas per šešis mėnesius nuo paskelbimo.

SANTRAUKA

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 510/2006

„PRESUNTO DO ALENTEJO“ arba „PALETA DO ALENTEJO“

EB NR.: PT/PDO/005/0440/24.11.2004

SKVN (X) SGN ()

Šioje santraukoje informacijos tikslais pateikiami pagrindiniai produkto specifikacijos elementai.

1. Kompetentinga valstybės narės įstaiga:

Pavadinimas: Gabinete de Planeamento e Politicas
Adresas: Rua Padre António Vieira, n.º 1, 8º
P-1099-073 Lisboa
Telefonas: (351) 213 81 93 00
Faksas: (351) 213 87 66 35
El. paštas: gppaa@gppaa.min-agricultura.pt

2. Grupė:

Pavadinimas: ACPA — Associação de Criadores de Porco Alentejano
Adresas: Rua Armação de Pêra, n.º 7
P-7670-259 Ourique
Telefonas: (351) 286 51 80 30
Faksas: (351) 286 51 80 37
El. paštas: acpaourique@mail.telepac.pt
Sudėtis: gamintojai ir (arba) perdirbėjai (X) kiti

3. Produkto rūšis:

1.2 klasė: Mėsos produktai (termiškai apdoroti, sūdyti, rūkyti, ir t. t.)

4. Specifikacija:

(Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalyje pateiktų reikalavimų santrauka)

4.1. Pavadinimas: „Presunto do Alentejo“ ou „Paleta do Alentejo“

- 4.2. *Apibūdinimas*: *Presuntos* ir *paletas* gaminami iš „Alentejana“ veislės kiaulių (išskyrus kuilius) atitinkamai kojų ir menčių naudojant ypatingą būdą. 12–24 mėn. amžiaus skerđžiamos kiaulės yra įrašytos į Portugalijos genealoginį kiaulių registrą (į „alentejana“ veislės skyrių). Skerđdiena sūdoma, apđžiovinama, džiovinama ir (arba) vytinama, brandinama ir pakuojama pagal tiksliai nustatytas taisykles.

Presuntos kumpis gaminamas iš užpakalinių kojų, išpjautų ties kiaulės sėdynkaulio ir gaktikaulio simfize, o *paletas* produktai gaminami iš kiaulės priekinių kojų (menčių). *Presunto* ir *paleta* apibūdinamos anatomsiskai ir pagal raumens ypatybes, nes pastarąjį dengia riebalų sluoksnis. Forma ir išvaizda: išpjova gali būti ilga ar suapvalinta, su odele ir kanopa. *Presunto* sveria daugiau kaip 5 kg, o *Paleta* — daugiau kaip 3,5 kg. Supjaustyta mėsa yra nuo šviesiai iki tamsiai raudonos spalvos, riebalinga, blizgi, nelygi, marmuro margumo; raumuo su riebalų tarp sluoksniais. Tekstūra minkšta, neturi daug skaidulų, labai švelni, sultinga. Riebalai aliejingi, takūs ir blizgūs; produktas pasižymi balta perlamutrine spalva ir maloniu, švelniu, delikačiu, sūrstelėjusiu, ilgai išliekančiu skoniu. Kartais jie būna šiek tiek aitroki ir prieskoningi. Riebalų kvapas — malonus, švelnus „montanheira“.

- 4.3. *Geografinė vietovė*: Gyvulių gimimo, auginimo, šerimo, skerđdimo, ketvirčiavimo, kiaulių kulšių ir kojų gavimo ir jų pavertimo kumpiais ir mentimis, pjaustymo ir fasavimo geografinė vietovė natūraliai yra ažuolynų zonose („montado“). Šiose zonose yra ūkiai, galintys taikyti auginimo ir ganiavos būdą „montanheira“ bei specialias „alentejana“ veislės kiaulių skerđdimo, išpjautymo ir kulšių bei menčių gavimo taisykles, laikantis liaudiškų vietinių nesikeičiančių ir autentiškų perdirbimo, pjaustymo ir fasavimo metodų.

Geografinė vietovė apima šias komunas ir vietas: *Abrantes, Alandroal, Alcácer do Sal* (išskyrus *Santa Maria do Castelo*), *Alcoutim, Aljezur (Odeixe, Bordeira, Rogil ir Aljezur vietovės), Aljustrel, Almodôvar, Alter do Chão, Alvito, Arraiolos, Arronches, Avis, Barrancos, Beja, Borba, Campo Maior, Castelo Branco, Castelo de Vide, Castro Marim (Odeleite ir Azinhal vietovės), Castro Verde, Chamusca, Coruche, Crato, Cuba, Elvas* (išskyrus *Caia et S. Pedro*), *Estremoz, Évora, Ferreira do Alentejo, Fronteira, Gavião, Grândola* (išskyrus *Melides*), *Idanha-a-Nova, Lagos (Bensafrim vietovė), Loulé (Ameixial, Salir, Alte, Benafim ir Querença vietovės), Marvão, Mértola, Monchique (Monchique, Marmeleite ir Alferce vietovės), Monforte, Montemor-o-Novo, Mora, Moura, Mourão, Nisa, Odemira* (išskyrus *Vila Nova de Mil Fontes ir S. Teotónio vietovės*), *Ourique, Penamacor, Ponte de Sôr, Portalegre, Portel, Redondo, Reguengos de Monsaraz, Sabugal, Santiago do Cacém* (išskyrus *Santo André*), *Sardoal, São Brás de Alportel, Serpa, Sines, Silves (S. Marcos, S. Bartolomeu de Messines ir Silves vietovės), Sousel, Tavira (Cachopo vietovė), Vendas Novas, Viana do Alentejo, Vidigueira, Vila Velha de Ródão ir Vila Viçosa*.

- 4.4. *Kilmės įrodymas*: „Alentejana“ veislės kiaulės būtinai turi būti atvestos ir augintos įregistruotuose ir tikrinamuose ūkiuose. Atsivesti gyvuliai įrašomi į atitinkamą registrą. Skerđdymas, ketvirčiavimas, perdirbimas ir pjaustymas ir fasavimas gali būti atliekami tik administracijos suteiktą licenciją turinčiose įmonėse, kurios yra tikrinamos ir yra geografinėje vietovėje. Licencijuojama tik patikrinus produkcijos ir gamybos sąlygas, visų pirma žaliavos charakteristikas, jos kilmės vietą, gavimą; perdirbimo, pjaustymo, fasavimo sąlygas ir galutinio produkto charakteristikas. Visam gamybos sektoriui ir su juo susijusiems asmenims taikoma specifika ir specialios taisyklės.

Taip pat veikia visapusiška pačių gamintojų sukurta atsekamumo sistema, kuria naudojantis galima peržiūrėti visą gamybos grandinę nuo žaliavos iki galutinio produkto (vadinama „da Mesa ao Montado“ — nuo stalo iki ažuolyno) ir, remiantis ant mėsos gabalų ar supjaustyto produkto pakuočių dedama sertifikavimo žyma, identifikuoti gyvulio ausies įsagą.

Pasibaigus gamybos procesui, tik produktai, atitinkantys visus specifika reikalavimus ir tinkamai dokumentuojant patikrinti (kontrolė, laboratoriniai testai, skonio testai) gali būti žymimi sertifikavimo žyma, logotipu ir pavadinimu „Presunto do Alentejo — SKVN“ ar „Paleta do Alentejo — SKVN“.

- 4.5. *Gamybos būdas*: „Alentejana“ veislės kiaulės auginamos naudojant ekstensyvųjį ar pusiau ekstensyvųjį būdą, kurio esmė — auginimas lauke, vietovėse, kur yra ne mažiau kaip 40 ažuolų ar akmeninių ažuolų hektare, didžiausias tankumas — 1 kiaulė ažuolų giraitės („montado“) hektare. Gyvuliai daugiausia šeriami lauke naudojant ekstensyvųjį režimą, jų pašarų sudėtis panaši, kaip ir visų augalinių ir gyvulinių maistu mintančių gyvūnų — grūdų ir žolės atliekos, ankštiniai augalai (žirniai, vikiai) bei maži žinduoliai ir paukščiai, ropLIAI, moliuskai, kirmėlės. Tik jei laukuose stinga maisto, gyvuliai gali būti šeriami papildais, kurių kilmė yra ne iš aptariamo regiono ir kurie negali sudaryti daugiau nei 30 % gyvulių pašarų normos. Gyvuliai būtinai turi praeiti penėjimo etapą, tai 60–90 dienų laikotarpis, per kurį jie šeriami ganykloje (šeriami gilėmis ir kitais „montado“ pašarais). Šio šėrimo metu gyvuliai būtinai turi priaugti bent 3 arobas (45 kg). Kiaulės skerdomos, kai jų amžius yra 12–24 mėnesiai; tinkamomis laikomis tik ne mažiau kaip 90 kg sveriančios skerdenos. Švieži kumpiai ir mentys atskirai pažymimi uždedant etiketę su numeriu. Šie gabalai, juos paruošus, turi sverti ne mažiau kaip 7,5 kg (kumpis) ir 5 kg (mentis) ir būti su kanopa. Priklausomai nuo kumpių ir menčių svorio poodinis riebalų sluoksnis gali būti nupjaustomas. Užpakalinių ir priekinių galūnių perdirdimas atliekamas autentišku ir nesikeičiančiu vietos gyventojų žiniomis pagrįstu būdu ir pasižymi keliais aiškiais etapais: tai yra pjaustymas, sūdyimas, plovimas, apdžiovinimas (kaitinimas), džiovinimas ir (arba) vytinimas ir brandinimas. Kaip tik vykstant šiam procesui presuntos ir paletas iš lėto įgyja tik jiems būdingą išvaizdą, spalvą, aromatą ir tekstūrą.

Techniniai gamybos parametrai

	Presunto do Alentejo	Paleta do Alentejo
Sūdyimas		
Trukmė	> 8 dienos	Nuo 4 (mažiausiai) iki 12 dienų
Temperatūra	< 5 °C	< 5 °C
Drėgmė	Nuo 80 iki 90 %	Nuo 80 iki 90 %
Plovimas ir skalavimas		
Trukmė	Nuo 1 iki 60 dienų	Nuo 1 iki 5 dienų
Temperatūra	Nuo 3 iki 5 °C	Nuo 3 iki 5 °C
Apdžiovinimas		
Trukmė	Iki 60 dienų	Nuo 30 iki 80 dienų
Temperatūra	Nuo 3 iki 6 °C	Nuo 3 iki 6 °C
Drėgmė	> 80 %	Nuo 80 iki 90 %
Džiovinimas ir (arba) vytinimas		
Trukmė	> 2 mėnesiai	mažiausiai 2 mėnesiai
Temperatūra	Nuo 8 iki 35 °C	Nuo 8 iki 35 °C
Drėgmė	apie 70 %	Nuo 80 iki 85 %
Brandinimas		
Trukmė	mažiausiai 5 mėnesiai	3–18 mėnesių
Temperatūra	Temperatūra ir drėgmė — natūraliomis sąlygomis	Temperatūra ir drėgmė — natūraliomis sąlygomis
Drėgmė		

„Presunto do Alentejo“ ir „paleta do Alentejo“ gali būti parduodami nepjaustyti, supjaustyti gabalais arba griežinėliais, su kaulu arba be jo. Gabalais ir griežinėliais produktai gali būti pjaustomi ir nuimami nuo kaulo tik geografinėje gamybos vietovėje esančiose patalpose, tiek kiek konkretūs igūdžiai — igūdžiai, susiję su kiekvieno gabalo forma, subtiliu aromatu ir sudėtingu skoniu — yra susiję su šia veikla. Prieš atrenkant gabalą supjaustyti, regiono specialistai nustato geriausią vytinimo stadiją, o gerai šią sritį išmanantys mokyti degustatoriai atlieka išsamų organoleptinį produkto ir jo tinkamumo pjaustyti vertinimą. Naudodami tinkamus instrumentus jie atlieka jutiminę analizę ir nustato, ar produktas gali būti pjaustomas. Siekiant kuo didesnio pelno iš kiekvieno gabalo, produktą privalo pjaustyti aukštos kvalifikacijos specialistai, kurie pritaikydami profesionalias žinias pjausto produktą išnaudodami visą raumenį ir supjausto mėsą ypač plonais griežinėliais, kurie visiškai atskleidžia produkto organoleptines savybes. Mėsą dengiantys riebalai, kurie turi tik jiems būdingą skonį, kvapą, spalvą ir blizgesį, greitai genda esant sąlyčiui su oru arba aukštai temperatūrai. Todėl pirmiau apibūdintas darbas turi būti atliekamas patalpose, kuriose sudarytos tinkamos mikrobiologinės sąlygos temperatūros ir drėgmės atžvilgiu, siekiant nepakenkti subtiliam produkto skoniui, taip pat reikia sudaryti sąlygas nedelsiant supakuoti produktą, kad būtų išvengta pernelyg ilgo sąlyčio su oru. Taip pat reiktų paminėti, kad atliekant šį darbą, specialiai mokyti darbuotojai atlieka ir organoleptinius bandymus.

Tokiomis priemonėmis siekiama užtikrinti, kad produktas būtų visiškai atsekamas ir nepažeistas, visų pirma kiek tai susiję su organoleptinėmis savybėmis, kad vartotojas būtų ne klaidinamas, o gautų autentiškus produktus, pagamintus savo kilmės regione, ir kad patikrinimus būtų galima atlikti visais gamybos ciklo etapais.

- 4.6. *Ryšys su geografine vietove:* „Presunto do Alentejo“ ir „paletas do Alentejo“ produktai gaminami regione, kur dirvožemis yra prastas, vasarą klimatas labai karštas ir sausas, o žiemą — šaltas ir sausas. Akmeninių ažuolų ir (arba) kamštinių ažuolų giraitės (montado) ir su jais susijusi augmenija yra ta augmenija, kuri gali atlaikyti tokias sąlygas ir kuria galima pasinaudoti. Alentejo veislės kiaulės yra geriausiai prie šių gamtinių sąlygų prisitaikę gyvūnai, nes jas galima auginti gamtoje ir leisti joms maitintis daugiausia su ta aplinka susijusiais natūraliais produktais (žole, gilėmis, javais, ankštiniais augalais ir smulkiais gyvūnėliais), specialios sistemos, vadinamos *montaheira*, sąlygomis.

Tokio pobūdžio gyvulininkystė ir šėrimas suteikia ypatingų savybių mėsos raumenims ir riebalams.

Dėl aprašytų klimato sąlygų susiformavo tam tikra patirtis, kuria vadovaujantis galima natūraliai išdžiovinti kiaulieną, neapdorojant jos jokiais dūmais ar kokiomis nors išorinėmis priemonėmis, išskyrus druską.

Taip apdoroti kumpiai ir mentys atpažįstamos iš jų tipiškos formos ir nenukirstų kanopų, o juoda kanopų spalva reiškia, kad tai yra „alentejana“ veislės kiaulė. Iš „alentejana“ veislės kiaulių pagamintiems natūraliomis aprašyto regiono sąlygomis džiovintų produktų pabrėžtinių organoleptinių savybių yra būdinga marmuro margumo mėsa, riebalų spalva ir aliejingumas, tekstūra, kvapas ir skonis (kadangi jos auginamos naudojant „montaheira“ metodą).

Produkto ir regiono ryšys taip pat pagrįstas šiais veiksniais.

Istorinis ryšys: Pirmą kartą apie tai, kad *Alentejo* buvo auginamos kiaulės, paminėta dar prieš mūsų erą. Taip pat yra įrodymų, kad kiaulės ten augintos ir kiaulienos produktai gaminti romėnų ir arabų okupacijų metu. Jau Katonas rekomendavo *Alentejo* kumpį, pagamintą vakariniame krante. Tų laikų, kai krikščionybė vėl įsigalėjo Iberijos pusiasalyje, pasakojimuose atsispindi ūkininkų ginčai dėl kiaulių padarytų nuostolių dirbamiems laukams ir dėl teigiamo poveikio mitybai valgant tokios kokybiškos tų kiaulių mėsos produktus. XIX a. pabaigoje ir XX a. pradžioje kiaulių auginimas *Alentejo* tampa ekonomikos požiūriu vienu svarbiausių auginimo sektorių; taip regionas užsitikrina gyvybingumą ir išsaugo žmonių skaičių.

Žmogiškasis ryšys: Su šių produktų vartojimu siejamos įvairios tradicijos. Jie niekada nepatiekiami virti ar kepti. Anksčiau „presuntos e paletas do Alentejo“ dažniausiai būdavo patiekiami tik per šventes arba įteikiami kaip prizai.

4.7. *Kontrolės institucija:*

Pavadinimas: Agricert — Certificação de Produtos Alimentares, Lda

Adresas: Av. de Badajoz, n.º 3
P-7350-903 Elvas

Telefonas: (351) 268 62 50 26

Faksas: (351) 268 62 65 46

El. paštas: agricert@agricert.pt

AGRICERT pripažinta atitinkančia 45011:2001 standartą.

- 4.8. *Ženklinimas etiketėmis:* Ant etiketės turi būti užrašyta: „Presunto do Alentejo — SKVN“ arba „Paleta do Alentejo — SKVN“ su atitinkamu Bendrijos logotipu. Produktas taip pat turi būti žymimas sertifikavimo etikete. Joje nurodomas gaminio pavadinimas ir susijusios formuluotės, kontrolės institucijos pavadinimas ir serijos numeris (t. y. skaitmeninis arba skaitmeninis-raidinis produkto atsekamumo kodas). Ant „Presunto do Alentejo“ ir „Paleta do Alentejo“ produkto odėlės kaitinant išspaudžiama ši piktograma:

